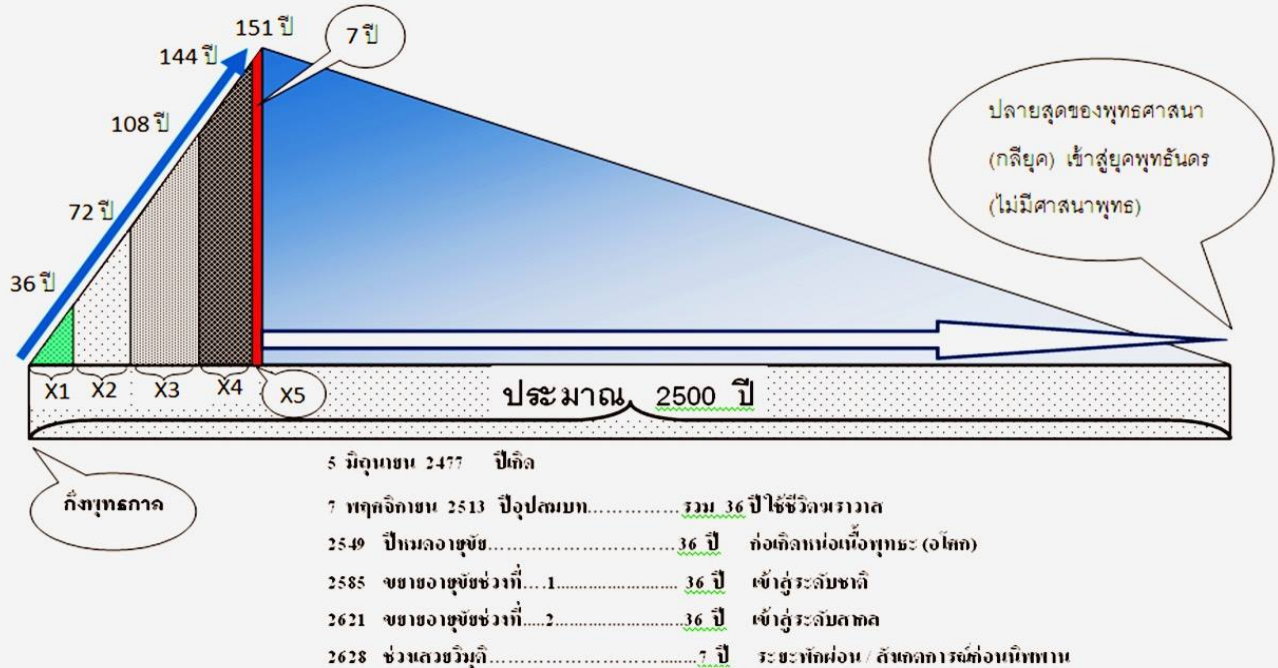

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วรณ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

640609 พอครเทศน์ทำวัตรเช้า งานอโศกรำลึก 2564 ผู้พ้นอสรกายจึงได้ไปอยู่โลกหน้า

<https://www.boonniyom.net/50411.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1kZWSY8mfbBzHhcBmL6XOsJ-R95pTumwif9xzAi7dfk4/edit?usp=sharing>

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1XoPNAIDdYZB32TvquKYleKzFUsdhcKGGH/view?usp=sharing>

ดูวิดีโอที่ <https://youtu.be/ju8x-XKC5JY>

ผู้พ้นอสรกายจึงได้ไปอยู่โลกหน้า(โลกโลภุตระ)

พอครว่า...วันนี้วันพุธที่ 9 มิถุนายน 2564 ที่บรรราชธานีอโศก วันอโศกรำลึก รำลึกกันมาถึง 40 ปี ก็เห็นว่าพวกเราข้างกล้าหาญ มี สุภาโว สติมันโต อิทธิพรหมจริยาไส ครบสมบูรณ์ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัส มีภาวะที่แข็งแกร่ง แรงกล้า ไม่อ่อนแอ เป็นสุภาโว เป็นสุรกาย

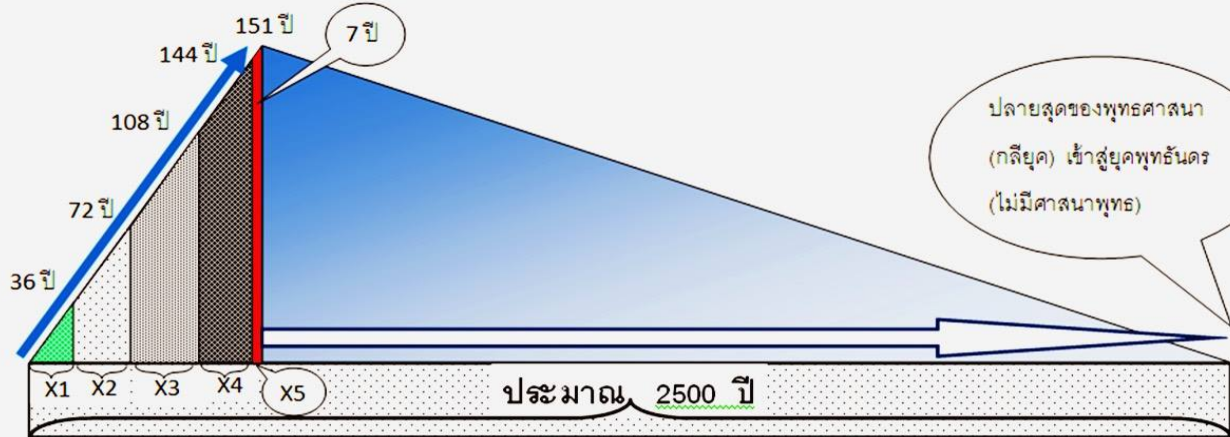
เป็นสุรกายนะ ไม่ใช่อสรกายที่เป็นพวกไม่กล้า จะเป็นพวกกล้าหาญชาญชัย กล้าทำงาน กล้าทำความดี กล้าที่จะจัดการกับความชั่ว ไม่กลัวความชั่ว ไม่กลัวความชั่วไม่ว่าจะไปคบหาความชั่วนั้น จะปราบความชั่วเลย

อสรกายคือใจที่ไม่กล้า

(๑) อสรคือจิตแท้

ของคน

แผนทางการเคี้ยวทาง (พันธกิจของ วณบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีเนรมิตอุชัช.....36 ปี ก่อตั้งแห่งแห่งพุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอุชัชช่วงที่ 1.....36 ปี เข้าสู่ระบอบชาลี

2621 ขยายอุชัชช่วงที่ 2.....36 ปี เข้าสู่ระบอบลพทล

2628 ช่วงเวลาวิมล.....7 ปี ระยะพักผ่อน / สันถลการจกก่อนนิเทศน

ใจไม่กล้าของตน

นั่นแท้

ใจตนต่ำลงจน

เลวชั่ว ไข่เลย

คือจิตคนผู้แพ้

บ่กล้าทำดี

(๒) แม้มีโอกาสให้

ตนทำ

แต่เพราะกิเลสจำ

พ่ายแพ้

อ่อนแอจึงไม่สำ-

เร็จกิจ นันนา

ลาภยศสรรเสริญแล

ฤทธิ์ร้ายทำลายคน

(๓) ปุถุชนทั้งหมดล้วน

คืออสุร

เล็กใหญ่ตามกายกุล

แต่ละผู้

นามและรูปคือมูล

ประชุมเกิด กายแฮ

อสุรกายนั้นรู้-

จักได้ในตน

(๔) ทุกคนเรียนอ่านได้

จริงตาม จิตเฮย

องค์ประชุมรูปนาม

เพ่งรู้

เห็นกายเกิดพ่ายกาม

นั่นแหละ อสุรแล

จิตอ่อนแอไปสู่

บ่กล้าทำดี

(๕) ทุกคนมีจิตนี้

ในตน

พึงฉลาดทำใจจน

แกร่งกล้า

เอาชนะจิตตนชน

อุปสรรค

โอกาสดีอย่าช้า

จักพ้นจิตอบาย

(๖) อสุรกายจิตแท้

ตนทำ

จิตถูกกิเลสกำ-

หนดไว้

จิตจึงอ่อนแอสำ-

เร็จเสร็จ มารเลย

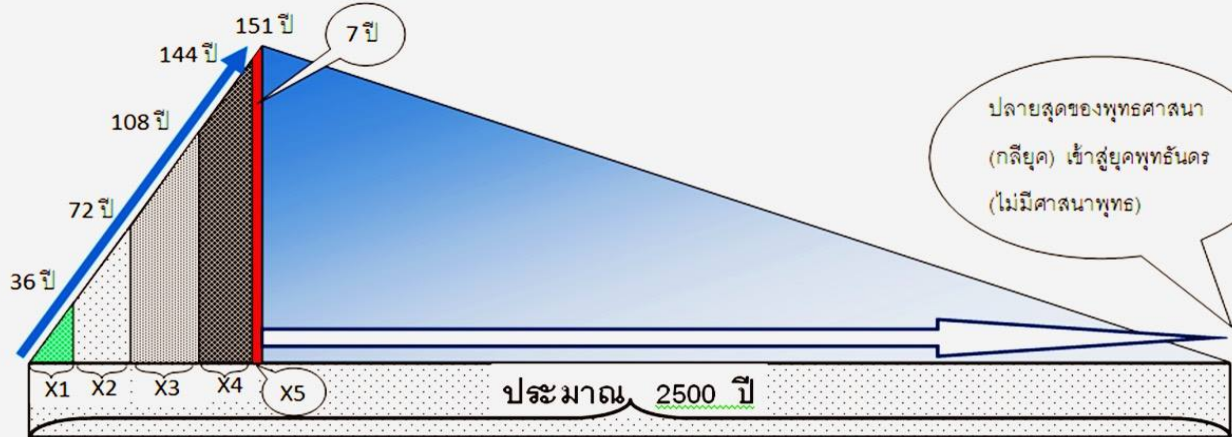
ต้องกำจัดกิเลสได้

จึงพ้นจิตอบาย

(๗) อสุรกายดับสิ้น

จากจิต

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วณบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

กัณฑ์กาล

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีบวชอุปสมบท.....36 ปี ก่อตั้งนอญอู่พุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอู่พุทธะช่วงที่ 1.....36 ปี เข้าสู่ระลอกใหม่

2621 ขยายอู่พุทธะช่วงที่ 2.....36 ปี เข้าสู่ระลอกใหม่

2628 ช่วงเวลาวิมล.....7 ปี ระยะพัก่อน / สืบสานปณิธานก่อนนิพพาน

บริสุทธิ์ให้สนิท

จึงแท้

เผด็จศึกประเสริฐฤทธิ์

กันเกิด

จะชนะทุกสิ่งแล้ว

อย่าแพ้ภัยตัว.

สไมย์ จำปาแพง

๕ พ.ค. ๒๕๕๘

[นัยปภ เราคิดอะไร ฉบับ ๒๙๙ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๕๘]

พ่อครูว่า...อสุรกายก็คือนอยู่ในจิตเราในแหละ ต้องรู้ตัวมันให้จริง ไม่ใช่ว่าอสุรกายคือเมื่อตายไปแล้วจิตเราก็คงไปเกิดเป็นอสุรกายในภพหน้าชาติหน้าโลกหน้า

คำว่าโลกหน้าก็คือ โลกนี้แหละ ถ้าคนเข้าใจแล้ว รู้เป็นสัมมาทิฐิ

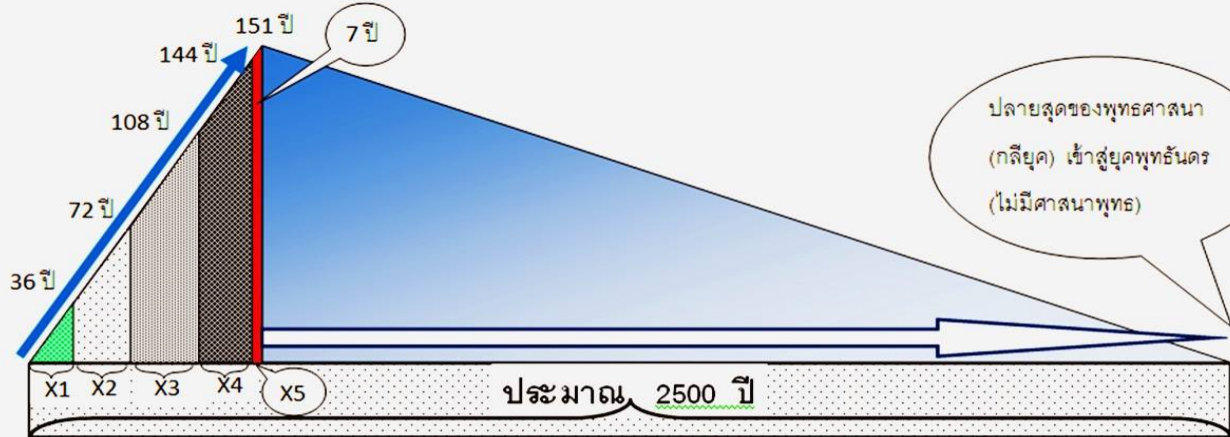
โลกหน้าก็คือ ดินแดนโลกุตระ อยู่กับเราตรงนี้แหละ ไม่ใช่ตายแล้วค่อยไปโลกหน้า คิดแบบนี้เป็นมิจฉาทิฐิ เป็นพวกที่ไม่มีทางสำเร็จ ไม่มีทางบรรลุมรรค เข้าใจโลกหน้า ตายแล้วค่อยไปลงนรก ค่อยไปขึ้นสวรรค์ ต้องรู้สวรรค์ ต้องรู้นรกในปัจจุบันนี้ ว่าจิตของเราหรือเวทนา จับอาการความรู้สึกเรียกว่า เวทนาในเวทนา พิจารณาภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม ในขณะที่มีผัสสะเป็นปัจจัย เป็นปัจจุบันชาติ ทิฐุธรรม สัมผัสกัน หลัดหลัดกันเลยขณะนี้ มันแพ้กาม อ่อนแอสู้มันไม่ได้

กามไม่ได้หมายความว่าแต่เรื่องเพศเรื่องผู้หญิงผู้ชายเท่านั้น กามหมายถึง รูปรสกลิ่น เสียงสัมผัส กามคุณ 5 เขาไม่เรียกกามคุณ 6 เขาเรียกกามคุณ 5 เพราะมี ดาหุจมุกล้นกาย ภายนอกควบคู่กับภายในจิตเรา แล้วก็ร่วมสัมผัสกันแล้วทำงานกันขึ้นมา

เพราะฉะนั้นผู้ที่หลับตา ไม่มีดาหุจมุกล้นกาย ปิดทวาร 5 ไปหลับตาปฏิบัติ อาตมาไม่รู้จะพูดซ้ำพูดซ้ำอย่างไร ท่านก็ไม่ฟังที่พวกเราพูดกันหรอก ไม่รับรู้ก็ไปจมหมกมุ่นในที่หลง

หมกมุ่นในที่หลงเพราะกิเลสมาก กิเลสมากแล้วดันปิดบังเอาไว้แล้วอีก โอ.. จึงไกลจากวิเวก ห่างไกลจากวิเวก ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ผู้ที่จะปลุกให้ตื่นนี้ สงสารจริงๆ มุ่งมันนะ เอาชีวิตมาทั้งทั้งชีวิต ปฏิบัติพากเพียร เสร็จแล้วก็จมมกมุ่นอย่างนั้น ศึกษาตีๆอย่างน้อยก็

แผนทางการเคี้ยวทาง (พันธกิจของ ววนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

กัณฑ์เทศกาล

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตพรหม

2549 ปีบวชอุปสมบท.....36 ปี ก่อตั้งนอญอู่พุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอุปสมบทช่วงที่.....1.....36 ปี เข้าสู่ระลึบท

2621 ขยายอุปสมบทช่วงที่.....2.....36 ปี เข้าสู่ระลึบท

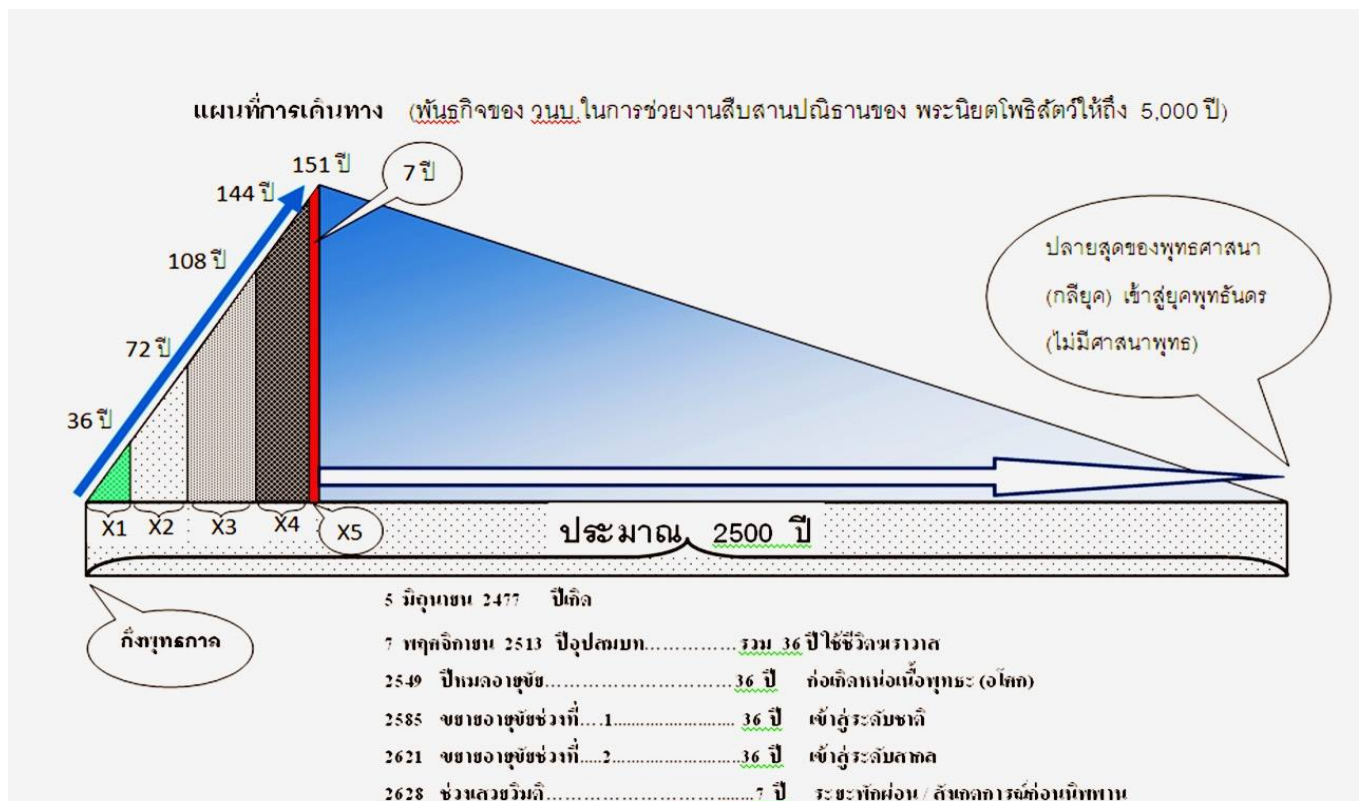
2628 ช่วงบวชวิมล.....7 ปี ระบอบก่อน / สันตการณก่อนนิทาน

พยายามเปิดพระไตรปิฎกอ่านบ้าง เล่มนั้นเล่มนี้อ่านดี ๆ อย่าไปยึดมั่นถือมั่นว่าเราชัดเจนแล้ว เข้าใจแล้วไม่มีผิดหรอก อันอื่นๆมาก็ฟังผ่านๆ ไอ้ที่ไปยึดมั่นถือมั่นการหลับตาปฏิบัตินี้ มันเป็นเรื่องน่าสงสารจริงๆ มันเป็นเรื่องขวยสุตๆเลย มันงมงายหมด

พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาในโลก เจอแต่ เดียรถีย์ นั่งหลับตาค้นอยู่เต็มป่า ไม่เหมือน โพธิรักษ์เกิดมาก็มีศาสนาพุทธแล้ว แต่เขาขบถจากศาสนาพุทธ อาตมาก็ดีเขาเท่านั้น เพื่อเอาสัมมาทิฐิ สัมมาปฏิบัติ สัมมาปฏิเวธ เอามาเปิดเผย ตอนพระพุทธเจ้านั้นมีเดียรถีย์เต็มไปหมด เพราะว่าท่านก็มุ่งมั่นเอาผู้ปฏิบัติธรรมให้บรรลุธรรมนี้แหละ แต่มันไม่ชัดเจน ไม่รู้ ไม่เข้าใจทางออก ไม่มีอธิบายเครื่องออกที่ถูก ท่านก็เอาจรรยา 15 วิชชา 8 นี้มาประกาศ โดยมีศีลเป็นหลัก แล้วก็ต้องปฏิบัติศีล มี อปัณณกปฏิบัติ 3 ต้อง สังวรสำรวมอินทรีย์ โภชนะมัด ตัญญาตา ชาคริยานุโยค ไม่ใช่หลับตา ต้องตื่นแบบชาคริยานุโยคแล้วปฏิบัติในขณะที่ โภชนะ ของกินของใช้นี้แหละตัวสำคัญ สัมผัสเครื่องกินเครื่องใช้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนี้แหละ กิเลสมันเกิด กิเลสถามที่มาก แล้วปิดบังเอาไว้แล้วนี้แหละ ต้องพยายามเรียนรู้ให้จริงให้ออกมา แล้วเราก็จะได้ละลดกิเลสไปตามลำดับ

เมื่อผู้ที่ละลดกิเลสได้ กิเลสถามที่หายต่ำ ท่านเรียกว่าอธิบาย อธิบายแปลว่า ต่ำ แปลว่า ไม่สบาย ไม่เกิดประโยชน์คุณค่า ปายะ แปลว่า คุณค่าประโยชน์ ส่วนได้ส่วนเจริญ มันไม่เกิดอภัย เพราะฉะนั้นจะต้องให้ สัปปายะ ให้ประกอบไปด้วยการเจริญ ประกอบไปด้วยความสบาย พยัญชนะท่านก็บอกได้แค่นั้น เราก็ต้องมาเรียนรู้วิธีที่ถูกต้องแล้วก็ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อสำคัญแล้ว สัมผัสแล้วอ่านจิตให้เป็นมีสติสัมปชัญญะ ปัญญาอ่านให้ทัน สัมผัสแล้วกำลังเกิดอาการ เวทนา เป็นตัวอาการ อ่านอาการนั้นให้ออก อาการที่ไปปรุงเป็นสุขเลย ปรุงเป็นทุกข์เลย เราก็ต้องอ่านให้ออก โอโฮ.. เรานี้คล่องแคล่วเร็วไวเหลือเกินในการที่จะเป็นผีเป็นนาง เป็นมาร เป็นมายา เป็นเทวดาหลอก ไอ้สุขทุกข์เป็นเทวดาหลอก มันเป็นมายา ต้องเรียนรู้อาการพวกนี้ให้จริงเลย แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาทำความเข้าใจให้ได้ว่าสิ่งเหล่านี้ มันเป็นเรื่องเกิดอาการเกิดเท่านั้น トラบที่เรายังมีตาหูจมูกลิ้นกาย แล้วก็ยังมีใจที่ยังไม่ปรินิพพานเป็นปริโยสาน มันก็จะมีผัสข่อนอยู่ในนี้ เป็นจิตของเราทั้งนั้น

เมื่อคุณเกิดมาเป็นสัตว์ เริ่มต้นเป็นสัตว์เซลล์เดียว จนเป็นสัตว์ไม่รู้กลิ่นเซลล์ เป็นคน เป็นมนุษย์ คุณหนีไม่ได้ คุณได้เกิดมาเป็นสัตว์แล้ว เกิดมาเป็นจิตนิยาม พลังงานของคุณนี้จับตัวเป็นอตภาพ เป็นจิตนิยามแล้ว คุณหนีไม่ได้ แล้วเมื่อมันเริ่มเกิดมาเป็นสัตว์เซลล์เดียว มันไม่รู้เรื่องอะไร มันเป็นอวิชชา มันก็สะสมกิเลส สะสมรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสเพราะมันอวิชชา สัตว์เซลล์เดียว สัตว์ล้านเซลล์ สัตว์ที่เป็นเดรัจฉาน ขนาดที่เป็นมนุษย์แล้ว ที่ไม่ได้เรียนรู้ ไม่ได้ฟังสังขาร ไม่ได้พบสัจธรรม ไม่ได้ฟังสิ่งที่ถูกต้อง มันก็ยังมกมายอยู่อย่างเดิมหนักกว่าเก่าด้วย มาเป็นมนุษย์แล้วปรุงแต่งได้เก่ง คิดปรุงแต่งต่าง ๆ นานา สารพัดเป็นเรื่องหลอกตัวเอง หลอกคนอื่น หลอกกัน จนกระทั่งทุกวันนี้มันมีแต่สิ่งหลอกกันจนซับซ้อนไม่รู้ตั้งเท่าไร มันยากเลยที่จะช่วยให้มันกลับไป แต่ยากก็ต้องทำ ไม่มีทางเลือก

อาตมาถ้าจะเปลี่ยนชื่อเป็นตระกูลจำ ก็จะต้องชื่อว่า จำน มันไม่มีทางไปไหนหรอก คุณจำลองก็ทำหน้าที่คุณจำลองไป อาตมาก็ทำหน้าที่จำนไป มันจำนไม่มีทางเลี่ยงเลย มันต้องทำอย่างเดียว ยากสุด ยากแสนเข็ญก็จำเป็นต้องทำ

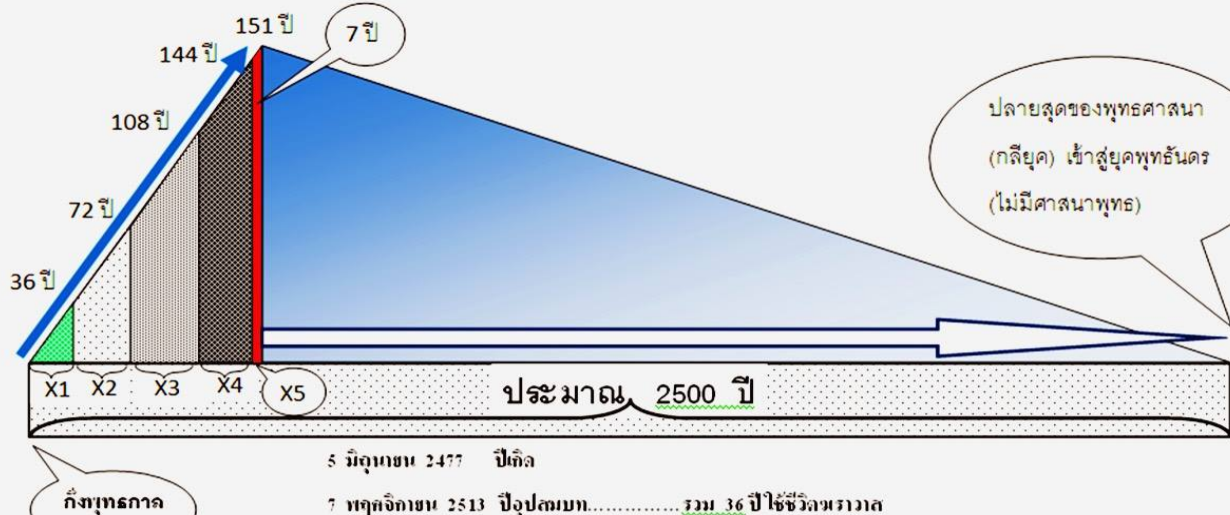
ออกจากโลกนี้สู่โลกหน้าที่ปัจจุบันชาติ

อาตมาอธิบายโลกนี้โลกหน้าไว้ ต่อ

โลกนี้หรือโลกหน้า พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ในสัมมาทิฐิข้อที่ 10 ว่าเป็นผู้ที่แจกโลกนี้โลกหน้า ประกาศโลกนี้โลกหน้าให้ทุกคนเข้าใจแจ่มแจ้ง สัจฉิกัตวา แจกโลกนี้โลกหน้าให้คนเข้าใจ แล้วก็ไปเปลี่ยนแปลงตนเอง โลกนี้โลกหน้าก็อยู่ในขณะนี้ ปัจจุบันชาตินี้แหละ ถ้าไปบอกว่าโลกหน้าเมื่อตายไปแล้ว คนนี้สัสสติฐิ เป็นคนไม่รู้จักปัจจุบันชาติ ไม่รู้จักกาละ ไม่รู้จักสิ่งที่ควระปฏิบัติ

ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต 3 กาละนี้ กาละที่จริงที่สุดเป็นความจริงคือปัจจุบัน อดีตมันก็ไม่ใช่ อนาคตมันก็ไม่ใช่ใหญ่ เพราะยังไม่เป็นโลเป็นพาย ยังมาไม่ถึงเลย อดีตมันผ่านไป แล้วด้วย ไปแก้ไขอะไรมันไม่ได้ เป็นอย่างไรมันก็เป็นไปอย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นมันก็จะไปมกมาย คนที่ไปนั่งหลับตานี้มีแต่อดีตหรือฟุ้งซ่านไปในอนาคต พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพรหม

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ ววนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

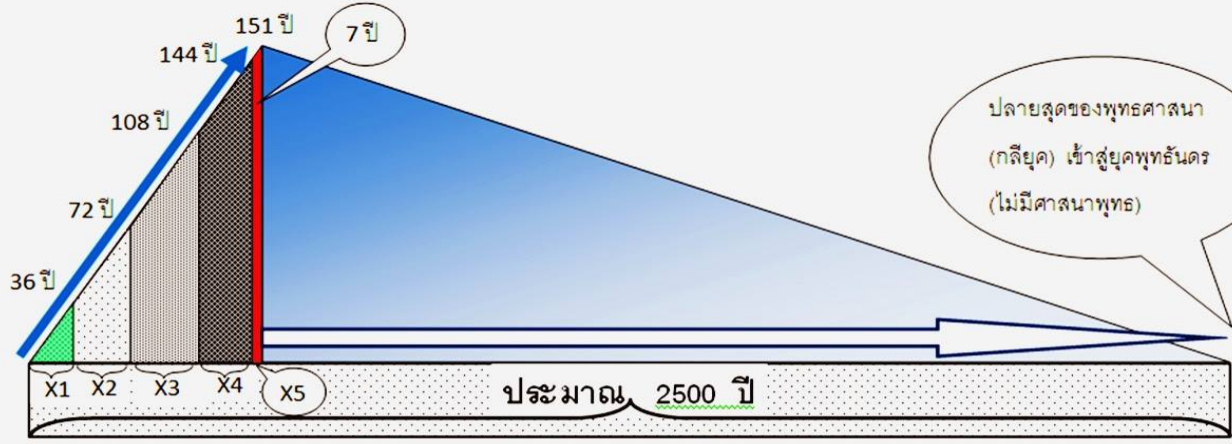
ชาลสูตร มีแต่อดีต 18 กับอนาคต 44 ท่านสรุปทฤษฎีต่างๆที่ฟังคิดได้ มีอยู่แค่นี้ แล้วก็หลงใหล หลับตา ศึกษาตึดยัดโง่งมมาย้อย่างนั้น อาตมาว่าแล้วว่าอีก ต่าหนิแล้วต่าหนิอีก พุดซัดๆก็ คือต่าแล้วต่าอีก ก็ยังเฉย ไม่รู้ไม่ใช่เหมือนมั่วตด มั่นดดแล้วมันก็เฉยๆ ไม่เหนียมไม่อายเลย ดดหน้าตาเฉย พุดอย่างไรก็เฉย เฉยนี้ชื่อพ้ออาตมา ไม่กระดิกอะไรเลย ใครที่มีไหวพริบ สามารถฟังรู้เรื่องเข้าใจได้ ก็มา หาทางออกพัฒนาตัวเอง เกิดมาชาตินี้ ต้องรู้ ต้องได้รับ สัมมาทฤษฎี แล้วเอาไปปฏิบัติสัมมาปฏิบัติ บรรลุเป็นสัมมาปฏิเวธให้ได้

พวกเรานี้โชคดี มีโชค เป็นผู้ที่ได้มาพบสัทธรรมเป็นธรรมะที่ถูกต้องดีแล้ว เป็นธรรมะที่ สัมมาทฤษฎี ที่มีปราชญ์เอกคือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาเปิดเผยความจริงอันนี้ให้เรารู้เข้าใจ และปฏิบัติตาม คนเกิดมานี้คุณจะไปเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ ศาสตร์ทางโลกเขาร้อยอย่าง พัน อย่าง หมื่นอย่าง แสนอย่าง ศาสตร์ทางโลกเยอะแยะ เดียวนี้ก็จะไรกันนับเป็นศาสตร์หมดเปิด ขนาดไหน มหาวิทยาลัยต่างๆมีศาสตร์นั้นศาสตร์นี้มาอีกแล้ว แต่ศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ก็คือมาเรียนรู้ ตนเอง

ศาสดาของเทวนิยมทั้งหลาย เรียนรู้สารพัดโลก จลลิต ได้เป็นศาสดาองค์ใดองค์หนึ่ง จนประกาศศาสนาตนเอง ศาสนาใดศาสนาหนึ่งแข่งกันอยู่ในโลก ของข้าก็ดี ก็หาบริวารกัน แต่ละศาสนาก็ล้นแล้วแต่ไม่รู้ตัวเอง รู้สารพัดแต่ไม่รู้ตัวเอง อย่างศาสดาที่เป็นเจ้าของ ศาสนาใดก็ตามต่างๆ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาบาไฮ ศาสนาซิกข์ ศาสนาอะไรก็ แล้วแต่ที่เกิดที่มี ศาสดาเหล่านั้น เกิดมาแล้วก็ประกาศตัวเองเป็นศาสดาก็สอนผู้อื่น คำสอน นั้นก็ไม่รู้ว่าคำสอนนั้นเป็นของตนเอง คำสอนนั้นคือของพระเจ้าให้มา ตนเองเป็นผู้รับคำสอน ของพระเจ้ามา ไม่ใช่คำสอนของตน ขนาดตนเองยังไม่รู้ตนเองว่า จริงๆของตนเอง พระเยซูก็ เป็นของท่านเอง พระมะหะหมัดก็ของท่านเอง พระมหาอุราก็ของท่านเอง ของโซโร อัสเตอร์ก็ของท่านเอง

ท่านสั่งสมมาเป็น กัมมัสดา เป็นกรรมของตน ตนเองรับมรดกกรรมของตนเองเป็น ทายาทรับมรดกความรู้ของตนเอง ไม่มีของคนอื่น แต่ของตนเองยังไม่รู้ว่าตนเองสั่งสมมา ด้วยกรรมวิบากแต่ละชาติ พระศาสนาเทวนิยมไม่มีกรรมวิบาก ไม่รู้จักกรรมวิบาก ดายชาติ

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วณบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

กัณฑ์กาล

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีบวชอุปสมบท.....36 ปี ก่อตั้งนอญอู่พุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอาชญาช่วงที่.....1.....36 ปี เข้าสู่ระบอบหลัก

2621 ขยายอาชญาช่วงที่.....2.....36 ปี เข้าสู่ระบอบหลัก

2628 ช่วงเวลาวิบัติ.....7 ปี ระยะพัก่อน / สันติการจตุรคณาภิธาน

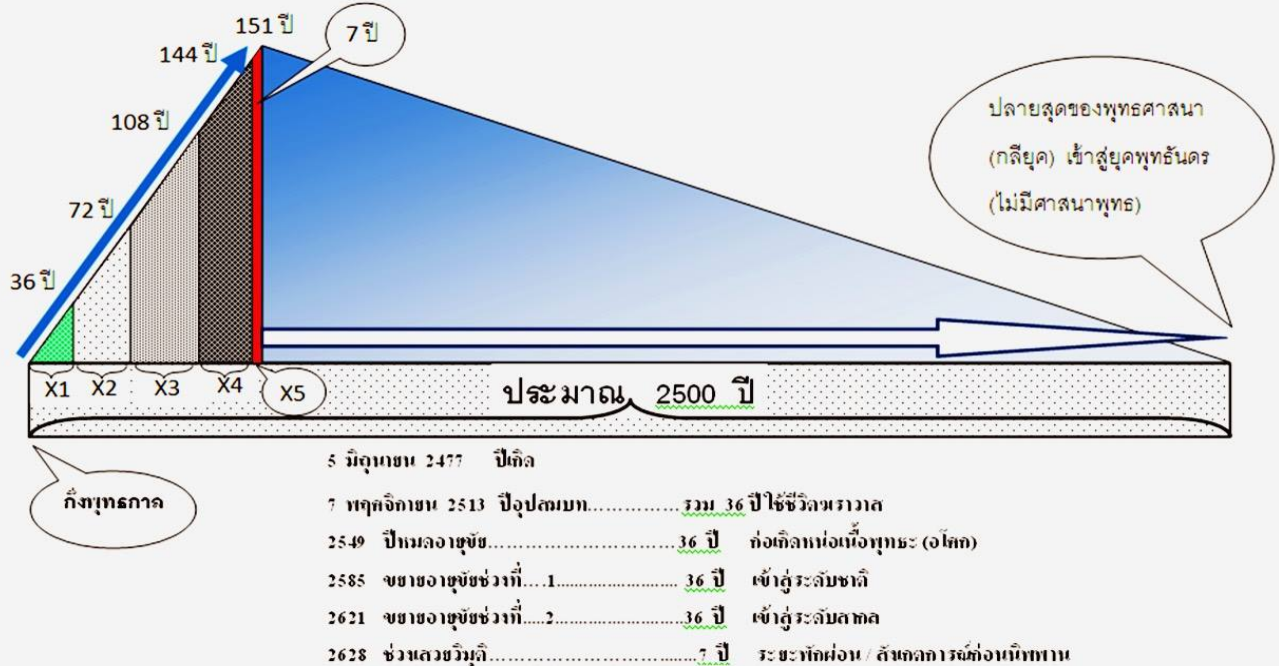
เดียวแล้วไปอยู่กับพระเจ้า เลยไม่รู้แล้วว่าต่อไปคืออย่างไร ต้องเวียนตายเวียนเกิดอีกไม่มีศาสนาเทวนิยมไม่มี rebirth(การเกิดใหม่) ไม่มีการเวียนตายเวียนเกิด ตายชาติเดียวแล้วไปอยู่กับพระเจ้าไปอยู่ที่สวรรค์ ส่วนใครจะทำให้ไม่ดี พระเจ้าไม่สนใจสั่งลงนรกก็ตัวใครตัวมันถึงมีแต่การอ้อนวอนพระเจ้า ศาสนาอิสลามก็ทำละหมาดวันละ 5 ครั้ง อ้อนวอนพระเจ้า บังคับเลยนะอิสลามวันหนึ่งต้อง 5 ครั้ง ส่วนคริสต์ก็ไม่บังคับถึงขนาดนั้นแต่ก็อ้อนวอนกัน อ้อนวอนเสมออ้อนวอนส่วนตัว ไม่เป็นกิจจะลักษณะ ไม่เป็นพิธีการ อันนั้นจะต้องมีรูปแบบ มีสถานที่ มีวิธีการก่อนจะอ้อนวอน ก่อนจะทำละหมาดต้องชำระตนให้สะอาด ทำให้ขลัง มันก็ดีไม่ใช่ไม่ดีนะ แต่มันก็รู้แล้ว เหมือนทิเบต

ทิเบตนั้นหนักกว่าอิสลาม กราบไป นอนกราบ นั่งกราบ กราบกลางถนนรถชนตายก็ไม่กลัว รถก็ต้องคอยระวังเดียวชนคนกราบเดียวจะบาป เขาทำดีที่สุดแล้วก็ต้องอนุโมทนากราบไป เต็มไปหมดเลย ซึ่งเป็นชาวพุทธนะ

พวกเราเนี่ยมาเรียนรู้ มีวิธีการตามที่เราตามเป็นผู้รู้ เข้าใจว่าพระพุทธเจ้าสอนอย่างไร พวกเราทำอย่างไร มาเรียนรู้ มีโพธิปักขิยธรรม 37 มีดาหุยมุกลีณกายใจ แล้วก็มีใจนี้แหละควบคุมจัดการรูปนาม นามคือใจ รูปต่างๆคือ 5 ดาหุยมุกลีณกาย พวกนี้ทั้งหลายไม่มีสัมผัสภายนอกนั้นเล็กน้อย จึงจมอยู่ยังนำเสนออยู่เยอะเยอะเลย จึงเห็นว่าเป็นความเสื่อมจากสัจจะ พระพุทธเจ้าฟังไม่ออก พอเราเอาสัจจะของพระพุทธเจ้ามาประกาศ ก็จะจัดการเราอีกแน่ แต่อวดมาไม่กลัว อวดมาไม่ใช่อสุรกาย ไม่กลัว แต่ไม่ใช่สำนวนคึกฤทธิ์หรอก มันหยาบ

ในขบวนคนหยาบ อวดมาไม่เคยเห็นใครจะหยาบเท่าคึกฤทธิ์ อยู่กับคนสนิทเขาจะหยาบตลอด เขาเคยเขียนจดหมายถึงนพพร บุญฤทธิ์ ที่เป็นบก.สยามรัฐ รายเดือน เขาเขียนจดหมายถึง โอโฮ! ทุกคำหยาบทุกคำ ไปหัดสรรหาอะไรมา แล้วร้อยเรียงให้เข้าใจได้ในเนื้อหา แต่คำหยาบทั้งนั้นเลย ข้างกระไรสรรหามาได้ คงสนุกอารมณ์อย่างไรไม่รู้ ขอภัยที่อวดมาพูดถึงคึกฤทธิ์ แคพูดให้ฟังนะ แต่เขาไม่ชอบ แต่เขาไม่ชอบหน้าอวดมาเท่าไรหรอก อวดมาก็คบหาเพื่อนฝูงนะ ไม่ใช่อะไรหรอก นพพรอยู่บ้านใกล้ๆอวดมา การเคหะเขา

แผนทางการเคหะทาง (พันธกิจของ ววนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

จัด พ่อของพลเรือเอกบรรณวิทย์ เก่งเรียน คุณประสิทธิ์ เก่งเรียน พ่อของเขาเป็นผู้อำนวยการ ตอนนั้นอยู่ที่การเคหะ จัดสรร นพพรก็ได้หลังหนึ่ง อาตมาก็ได้หลังหนึ่งใกล้กัน เล่นไฟกัน ทุกคืน นพพร บุญฤทธิ์, สุรพล โทณะวณิก, อาจันต์ ปัญจพรรค์, สมภพ สัมมาพันธ์ นั่งเล่น กัน ทำงานมาบางทีกลับจากทีวีดึกๆ ก็มาเคาะประตูบอกว่าแก้มือแก้มือ ก็ต้องลุกไปนั่งเล่นกัน แต่จิตใจตอนนั้นมันไม่เหนื่อยหน่ายอย่างนี้หรอก เล่นไฟมันสนุก แก้มือก็รู้สึกสนุก จิตมันยัง จมอยู่ในสิ่งลุ่มมอมข้าวพอง มันรู้สึกว่ามันสนุก แต่ก็เพลีย 7.00 น. 8.00 น. ถึงเข้าไม่ค่อยจะตื่น ตื่นเข้ามาก็ต้องรีบทำงาน เสียงานเสียการเสียกำลัง พอรู้แล้วก็เลิก

ปหาราตสูตร อโศกนานาสังวาสกับเถรสมาคม

คนที่เลิกลบยา เลิกกามคุณได้มาเป็นลำดับลำดับมาเรื่อยๆ ก็เป็นผู้ที่รู้จักความเป็น ลำดับอย่างน่าอัศจรรย์ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ ในปหาราตสูตร ท่านตรัสไว้ 8 ข้อ อัศจรรย์นะ อัศจรรย์ไม่เคยมีมาเลย มหาสมุทรกับพุทธธรรม

1. มหาสมุทรดำไปโดยลำดับ ลาดไปโดยลำดับ ลึกลงไปโดยลำดับ ไม่ลึกชันดังไป ทันที

1. พระธรรมวินัยมีการศึกษาไปตามลำดับ มีการบำเพ็ญไปตามลำดับ ไม่ใช่มีการบรรลุ อรรถัตผลโดยทันที

2. น้ำในมหาสมุทรมีปกติคงที่ไม่ล้นฝั่ง

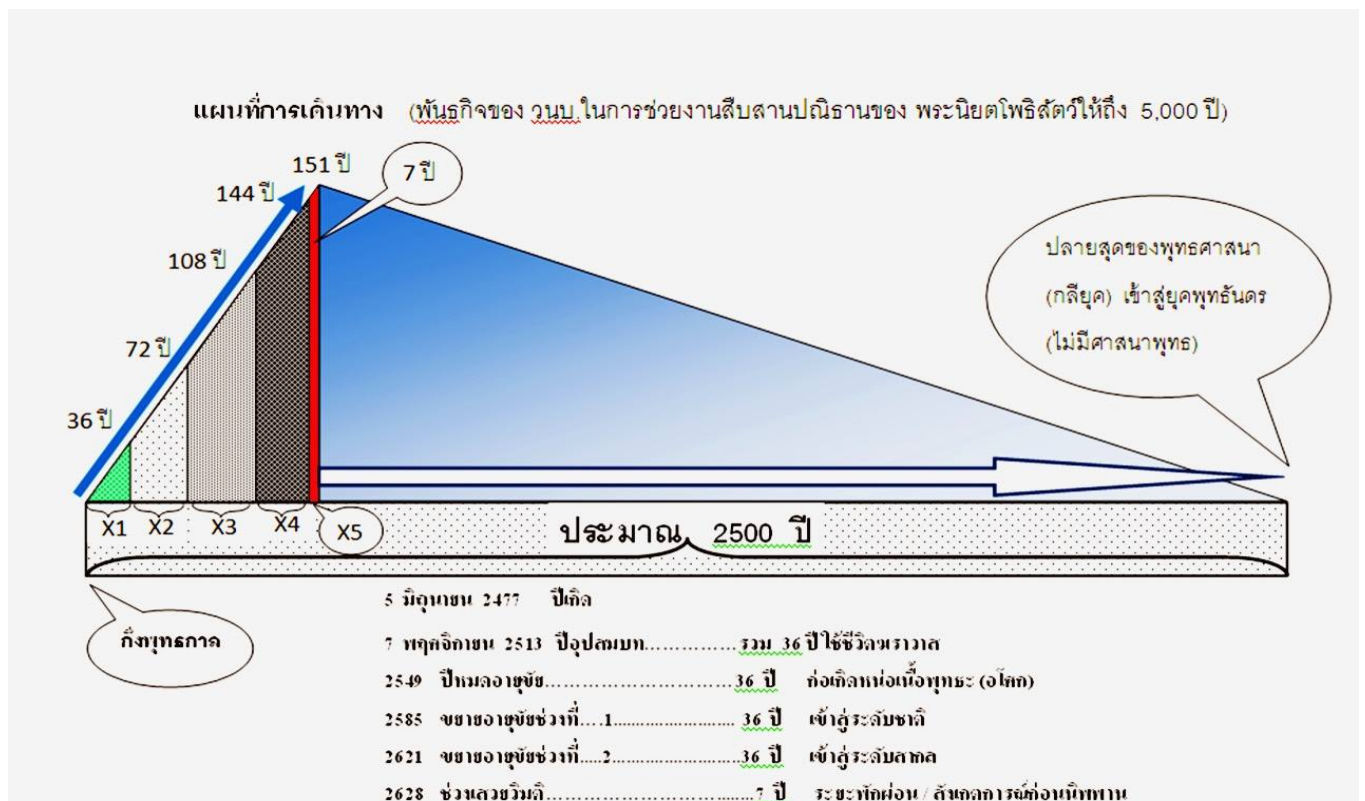
2. สาวกทั้งหลายของเรา ย่อมไม่ละเมิด ลึกขบถที่บัญญัติไว้ แม้เพราะเหตุแห่งชีวิต

3. มหาสมุทรไม่ร่วมกับซากศพ ย่อมขัดซากศพขึ้นจนถึงบนบกทันที

3. สงฆ์ (ในพระธรรมวินัยนี้)ไม่ร่วมกับผู้ทุศีลและจะขับไล่ให้ไกลจากสงฆ์

4. มหานทีทุกสาย ไหลลงสู่มหาสมุทร แล้ว ย่อมละชื่อและโคตรเดิม รวมเรียกว่า

มหาสมุทรทั้งสิ้น

4. คนในวรรณะ 4 เหล่า คือ กษัตริย์ พราหมณ์ แพศย์ ศูทร เมื่อออกจากเรือน บวชเป็นบรรพชิตในพระธรรมวินัยที่พระศาสดาทรงประกาศแล้ว ย่อมละชื่อและโคตรเดิม รวมเรียกว่าสมณะเชื้อสายพระศากยบุตร ทั้งสิ้น

5. แม่น้ำสายใดสายหนึ่งในโลกที่ไหลไปรวมลงสู่มหาสมุทร และสายฝนตกลงจากฟากฟ้า ก็ไม่ทำให้มหาสมุทรพร่องหรือเต็มได้

5. ในพระธรรมวินัยนี้ แม้มีภิกษุจำนวนมากปรินิพพานด้วยอนุปาติเสส-นิพพาน ก็ไม่ทำให้นิพพานพร่องหรือเต็มได้

6. มหาสมุทรมิมีรสเดียวคือรสเค็ม

6. พระธรรมวินัยนี้มีรสเดียว คือ วิมุตติ-รส (ความหลุดพ้น)

7. มหาสมุทรมิมีตนะมาก มีตนะหลายชนิด คือ แก้วมุกดา ฯลฯ

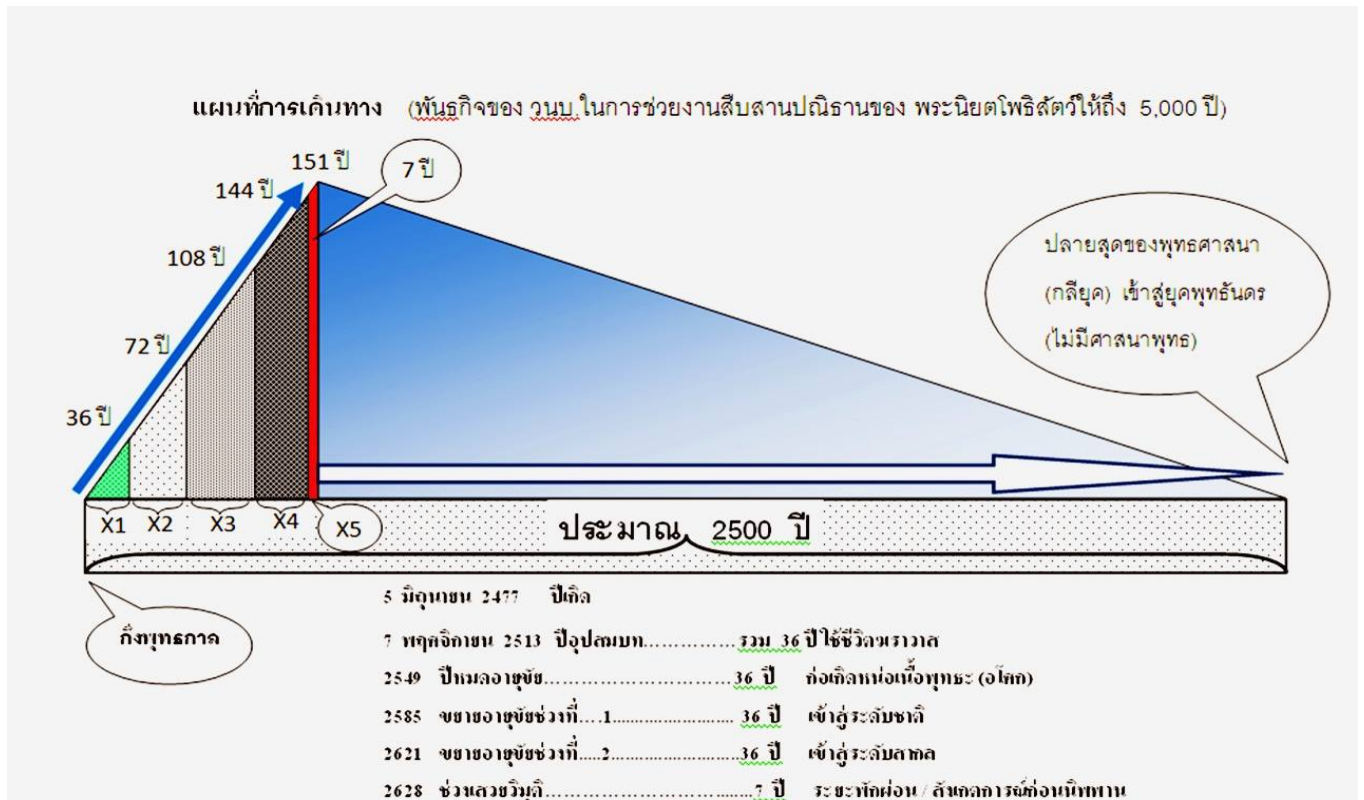
7. พระธรรมวินัยนี้มีตนะมาก มีตนะหลายชนิด คือ สติปัญญา 4 สัมมัปปธาน 4 อิทธิบาท 4 ฯลฯ

8. มหาสมุทรเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ขนาดใหญ่ คือ ปลาตมิ ฯลฯ มีตัวขนาดใหญ่ 100 - 500 โยชน์

8. พระธรรมวินัยเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ใหญ่ คือ พระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ และผู้ปฏิบัติเพื่อบรรลุอริยมรรค 4

(ปหาราตสูตร เล่ม 23 ข้อ 109)

พอครว้า...ประชุมกันแล้วยกวัดกันที่ คือ ตอนแรกเมื่อบวช อยู่กับเถรสมาคมได้ 5 ปีก็ขอแยกประกาศนानาสังวาส เราประกาศออกมาเรียบร้อยเสร็จตามพิธีกรรม ตอนแรกก็ยอมรับ ตอนหลังก็ขี้โกง เอาพลังหมู่ใหญ่เป็นอำนาจ ทำประกาศนียกรรม เราเองไม่ทนเปื้อนอยู่กับเขาหรอก อาตมาประพฤติเป็นสังฆธรรมมาโดยตรง ก็เลยขอแยกออกมา แต่เขาก็ทำเป็นดีกิน มันทำประกาศนียกรรมเหมือนมันรังเกียจเรา เขาก็กลบเกลื่อนด้วยการหลอกลวงประชาชน บอกประชาชนว่าเขาเป็นสุข อับเปติ โภธิรักษกับหมู่โคศกออกไปจากหมู่ใหญ่ ทำเป็นเทที่แท้หมั่นน้อยนี้ประกาศออกมาจากหมู่ใหญ่ เพราะเป็นพวกสกปรก ขอภัยที่พูดขัดๆอย่างนี้

เพราะฉะนั้นการที่จะมีสิ่งสกรปรกเประอะเปื่อนอยู่อย่างนี้ ศาสนาพระพุทธเจ้าท่านสะอาดมาก แม้เขาจะนั่งอยู่ท่ามกลางภิกษุสงฆ์จริง กระนั้นเขาก็เชื่อได้ว่าห่างไกลจากสงฆ์แล้วสงฆ์ก็ห่างไกลจากเขา สภาวะกะสังโฆของพระพุทธเจ้า ทุกวันนี้อาดมาพูดได้ ถ้าพูดอย่างนี้เมื่อก่อนเขาเอาตาย อาตมาทำงานมา 50 กว่าปี มีหลักฐานยืนยันปฏิบัติได้ตามพระไตรปิฎก อาตมาก็จึงต้องเป็นผู้จ่านน ทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไป

ก็เป็นความสำเร็จนะ เป็นความสำเร็จของอาตมาที่ทำงานนี้สำเร็จในชาตินี้ แม้ว่ามันจะได้มวลปริมาณของผู้มาปฏิบัติธรรมได้มาประมาณนี้เท่านั้น มันก็ถูกแล้ว เพราะคนที่ไม่สามารถที่จะเข้ามาได้ มาไม่ได้ มี เขาอยากมา แต่มาไม่ได้ จม พวกจมไม่ลง จนกระทั่งพื้นไม่ได้ เขาก็มาไม่ได้ ผู้ที่เข้าใจผิดเลย จะมาทำไม อโศกพวกไม่ถูกต้อง พวกอะไรต่ออะไร แล้วก็หลอกชาวบ้านชาวเมือง ต่อให้เขาเข้าใจผิดว่าอโศกนี้เป็นพวกผิดหรือเป็นพวกมาทำลายศาสนา บาปข้าบาปช้อนเห็นมัย ตัวเขาเองบาปโง่ไม่รู้เรื่อง แม้รู้แล้ว ก็ไม่ยอมรับ แล้วโกหกต่อ เพราะฉะนั้น นรกอเวจีเป็นของเขาไปทั้งหมดเลย รู้แล้วว่าเราถูกก็ยังโกหกต่อว่าผิด ผิดๆ เพราะมันได้ประกาศอย่างนั้นไปแล้ว น่าสงสาร

สู่แดนธรรม...ก่อนหน้านี้พ่อครูบอกอาตมาไม่กลัวเพราะไม่มีอสุรกายแล้ว

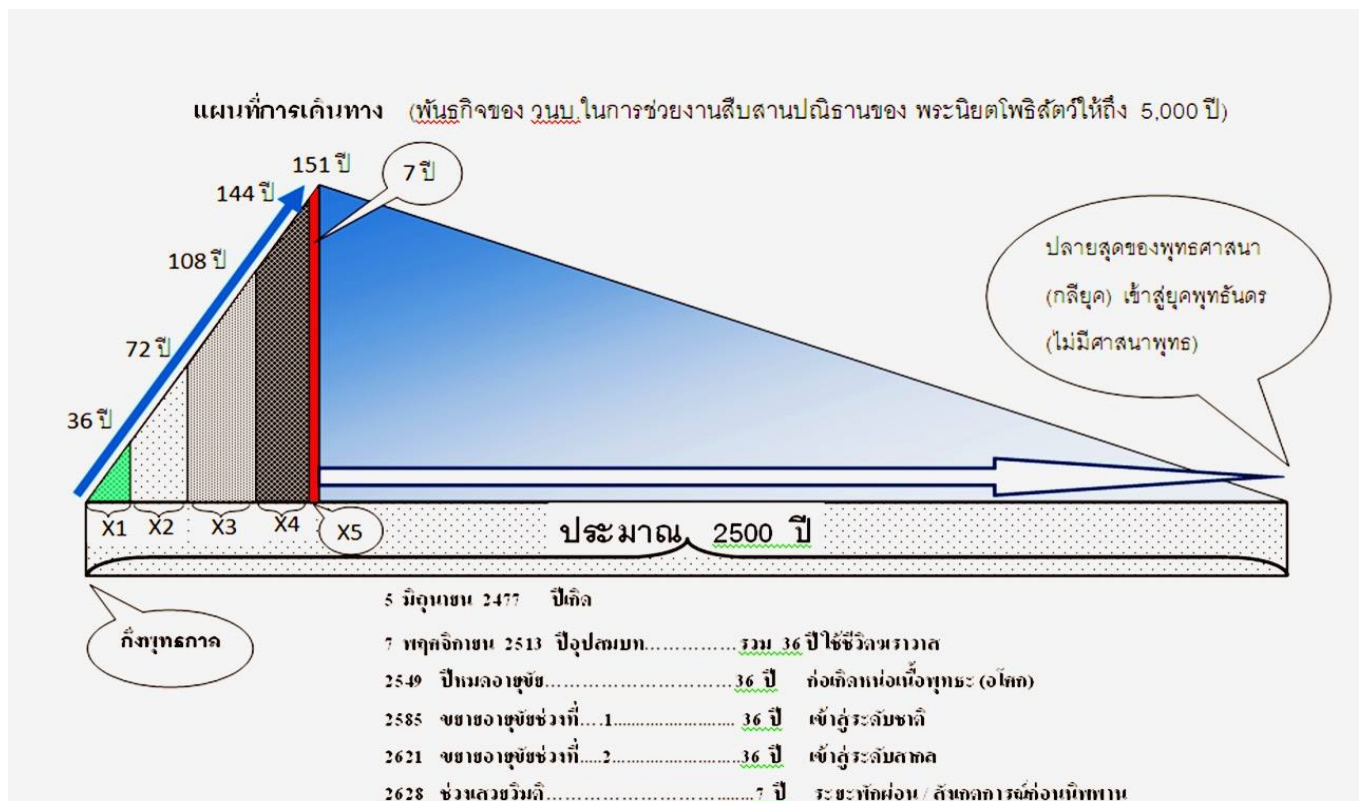
พ่อครูว่า...ถ้าอาตมากลัวจะทำไดขนาดนี้หรือ ทำมา 50 ปีแล้วเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าอาตมาไม่ไดกลัวอะไร เป็นความกลัวกลัวอาญาหาญ อาสโง เป็นสัจจะ เป็นความเป็นจริง มันเป็นความกล้าหาญเพราะเรายืนอยู่ในความถูกต้อง ยืนอยู่ในความจริง อยู่ในความประเสริฐ ความพิเศษ แล้วเรื่องอะไรเราจะต้องไปอ่อนแอ จะต้องไปอาย จะต้องไปเหนียม มันจะต้องไปกลัว ไม่ ไม่มีพวกก็ไม่กลัว มันใจเพราะว่าธรรมชาติพระพุทธเจ้าที่แท้ เป็นสัจธรรมที่แท้ จะไปกลัวอะไร มันใจยิ่งกว่ามันใจ

สู่แดนธรรม...ไม่มีผู้หลักผู้ใหญ่ ที่หนุนหลังก็ไม่มี

พ่อครูว่า...ก็อาตมานี้แหละใหญ่เป็นไก่อตัวพี เดียวนี้ก็ยังประกาศว่าตัวเองเป็นไก่อตัวผู้

สู่แดนธรรม...ลูกจะได้เป็นตัวอย่าง

พ่อครูว่า...อย่าไปทำแบบหลงตัว

มันเป็นสิ่งที่เป็นตถตา สิ่งที่เป็นเช่นนี้ ต้องเป็นเช่นนี้ เป็นอื่นไม่ได้ มันเกิดแล้วจริงๆ มันต้องเป็นเช่นนี้ สิ่งที่เป็นเช่นนี้ต้องเป็นเช่นนี้ จะเป็นอื่นไปไม่ได้ เป็นความจริงเช่นนี้จริงๆตรงๆ เป็นสัจจะเลย เป็นตถตา อวิตถตา อนัญญตถตา อิทัปปัจจยตา ธรรมนิยาม 4 ต้องเป็นจริงเช่นนี้ อย่างนี้เป็นอย่างอื่นไม่ได้หรอก

1. ตถตา (ตนเป็นเช่นนั้นๆ ได้อย่างอัตโนมัติแล้ว หรือได้ความว่างเป็นสัจธรรมเช่นนั้นเองในตัวแล้ว)
2. อวิตถตา (ความจริงที่เที่ยงแท้แล้ว-ไม่กลับกลาย)
3. อนัญญตถตา (เป็นไปอย่างนั้นแน่วจริงชนิดไม่มีสิทธิ์เป็นอื่นอีกแล้วอย่างนิรันดร์)
4. อิทัปปัจจยตา (เพราะเป็นเช่นนั้นได้จริงแล้ว จึงสืบต่อเชื่อความจริงในสิ่งนั้นได้.. อย่างมีของแท้จริงเกิดขึ้นสืบทอดให้กันและกันจริง)

ปฏิจสุมุปปาทปฏิบัติได้โดยตรงไหน

หยิบเนื้อหาสาระแท้ของปฏิจสุมุปปาท มาอธิบาย

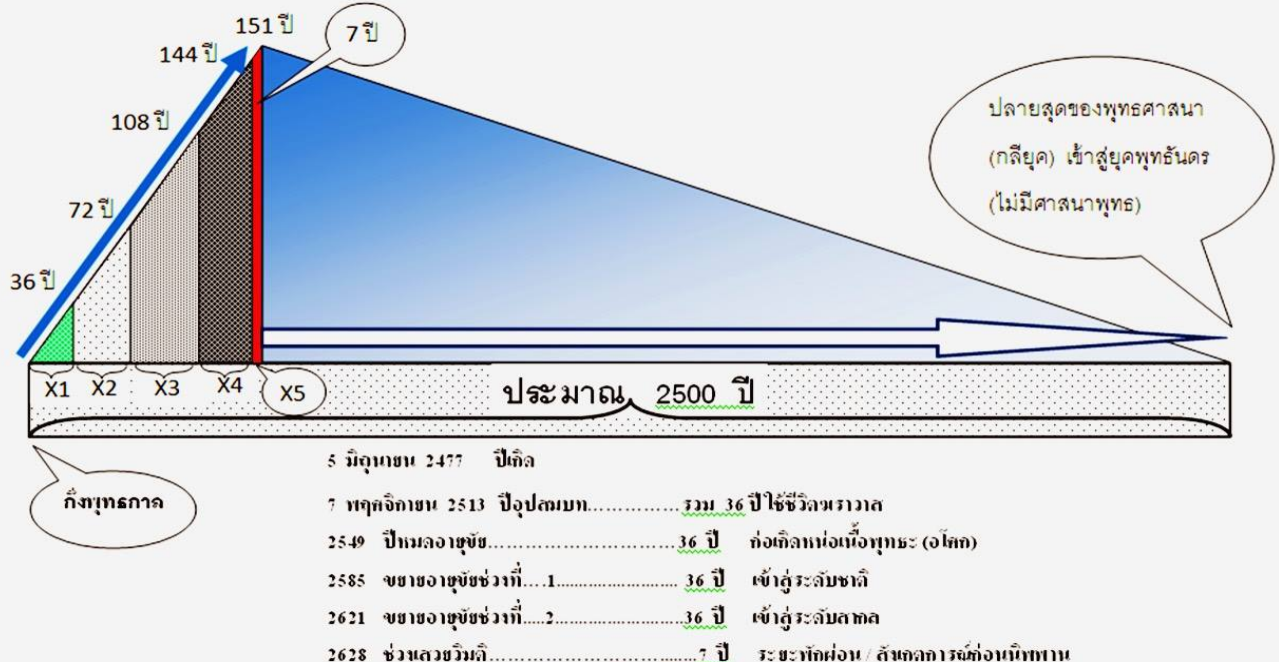
ขึ้นต้นด้วยอวิชา ลงตัวสุดท้ายของปฏิจสุมุปปาท ตัวปลายคือชาติ

หากไม่พ้นอวิชา ไม่รู้จักชาติ ไม่รู้การดับชาติ ไม่ให้มีชาติได้ คุณไม่จบ อรหันต์จะต้องหมดอวิชา แล้วก็ต้องดับชาติได้จริงๆ ดับแม้ปัจจุบันนี้ คุณก็ดับชาติในปัจจุบันนี้ได้เช่น

ดับชาติที่เป็นจิตนิยามโงๆที่เป็นอวิชา เหลือแต่จิตที่เป็นวิชา ดับได้เดี๋ยวนี้ เช่นมันไปโง่กับเวทนา เวทนามี 2 ถ้าได้ศึกษา 2 ไปทีละคู่ เรียกว่า เทวะ แปลว่า 2 แปลว่าคู่ เลือกไอ้ที่มันถูกไอ้ที่มันดีไอ้ที่มันต้องอาศัย ให้ที่อยู่อาศัยดับหรือ 1 เหลือเอกัคคตา 1..1..1เสมอ คุณยังไม่ปรินิพพานยังไม่ปริโยสานคุณต้องมีเครื่องอาศัย อาศัยชีวะ อาศัยธาตุรู้ อาศัยวิญญาณ

เพราะฉะนั้น พ้นอวิชาศึกษาความจริง ศึกษาสังขารวิญญาณ วิญญาณสังขารปรุงแต่งกันจับตัวกันเป็นวิญญาณ วิญญาณคือนามรูป ไม่รู้นามรูปแยกแยะวิญญาณ

แผนทางการเคិภทาง (พันธกิจของ ววนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

ไม่ได้ แยกทีละคู่ทีละ 2 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องจำนนต่อ, 2 คุณไม่รู้ คุณก็ได้แต่ 1 1 1.. อย่างอริชชา 1 อย่างอริชชา 1 อย่างไม่รู้ความจริง เราก็ไปมกมายอยู่กับความไม่จริง มันก็เลยไม่สามารถที่จะไปรู้รายละเอียดของความจริงทั้งหมดเลย

เมื่อนามรูปไม่มีอายตนะ ไม่มีผัสสะ ไม่มีเวทนา ไม่มีตัณหา ที่เป็นตัวการใหญ่ที่เป็นชาตนา เป็นมาร เทวนิยมไม่รู้จักชาตนาไม่ศึกษาชาตนาไปหลงพระเจ้า หลงเทวแดนสวรรค์ ไม่รู้จักแดนนรก นรกกับสวรรค์เป็นมายาเป็นคฤหาเป็นเทวดาแยกไม่ออก แล้วคุณก็หลงเสพ นึกว่ามันมีแต่หนึ่งคือมีแต่สุข ที่แท้มันมีทุกข์อยู่ตลอดเวลาเลย สุขก็คือทุกข์ ทุกข์ก็คือสุข ทุกข์เท่านั้นที่เกิดขึ้น ทุกข์เท่านั้นที่ตั้งอยู่ ทุกข์เท่านั้นที่ดับไป ไม่รู้จัก ประจจนกระทั่งมันทุกอย่างทุกข์แรง ทุกข์จัดจ้านขนาดไหน ก็ไม่รู้ไม่เข้าใจ มีแต่ทุกข์เท่านั้นที่แหละเป็นตัวตน แล้วหลงว่าเป็นสุข ก็จึงยิ่งอยากใหญ่ ยิ่งอยากใหญ่ยิ่งโง่ใหญ่ ยิ่งหลงสุข ทุกข์ที่ปรุงแต่งจัดจ้าน แล้วก็หลงว่าสุข

ทุกข์ที่ปรุงแต่งจัดจ้านแล้วคุณก็หลงว่าเป็นสุข เหมือนคนที่ชอบรสจัด ไม่ว่าจะ เป็นรสทางหูทางลิ้น ทั้งรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส ชอบรสจัดขึ้นเรื่อยๆตลอดเวลา นั่นแหละคือคนที่อริชชา ที่แปลเป็นไทยว่าโง่ โง่ดกดาน โง่ไม่โง่เงาไม่เปลี่ยนแปลง เพราะไม่มาเรียนรู้ตามลำดับอย่างลาดลุ่ม มีเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย ไม่รู้เรื่องราวเลยว่า อะไรคือทุกข์ อะไรคือสิ่งที่มันหลง เป็นสภาพ 2 ก็เลยอยู่กับสภาพ 2 นี้ปรุงแต่งกันไปอย่างมกมาย หลอกตัวเองไป มีแต่มายา

จนมีผู้บรรลุลหรรณก็เป็นสิริมหามายา เป็นผู้รู้เท่าทันมายา เป็นผู้รู้วามายานี้เป็น เรื่องโง่ก็เป็นเช่นนั้น พอฉลาดเสียแล้ว เมื่อมันเกิดแล้ว มีชีวิตแล้วก็อยู่กับมันให้ได้ อย่าไม่ถูกมาร ถูกชาตนาหลอก กอดหัวเราไปตามใจมาร เราก็ชนะมาร

จนกระทั่งพระพุทธเจ้าตรัสรู้ อยู่เหนือมันได้ในปกติเป็นปัจจุบันชาติ สดท้ายแยกธาตุเป็นธาตุดินน้ำไฟลมไปเลย ทำลายวิญญาณ ทำลายจิตนิยามของตนเอง หมดไปเลย กลายเป็นดินน้ำไฟลม อัดตาก็สลายหายไป ชีวะของตัวเราหายไป สูญเลย กลัวไหม กลัวสูญหายไปไหม ...กลัวจะไม่ได้ กลัวจะทำไม่ได้ กลัวจะไม่บรรลุลหรรณ ผู้ที่เขาไม่บรรลุลเขาไม่เอาหรอก

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วณบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

ยกตัวอย่างแต่ก่อนนี้ หัวหน้าอาตมา คุณจ่านง รังสิกุล บอกว่าคุณไปเถอะ คุณไปนิพพานผมยังไม่ไปหรอก ผมยังสนุกอยู่กับลูกนี้แหละ คุณจ่านง ก็เสียชีวิตไปนานแล้ว

ปฏิบัติเวทนาให้ถึงลหุตา

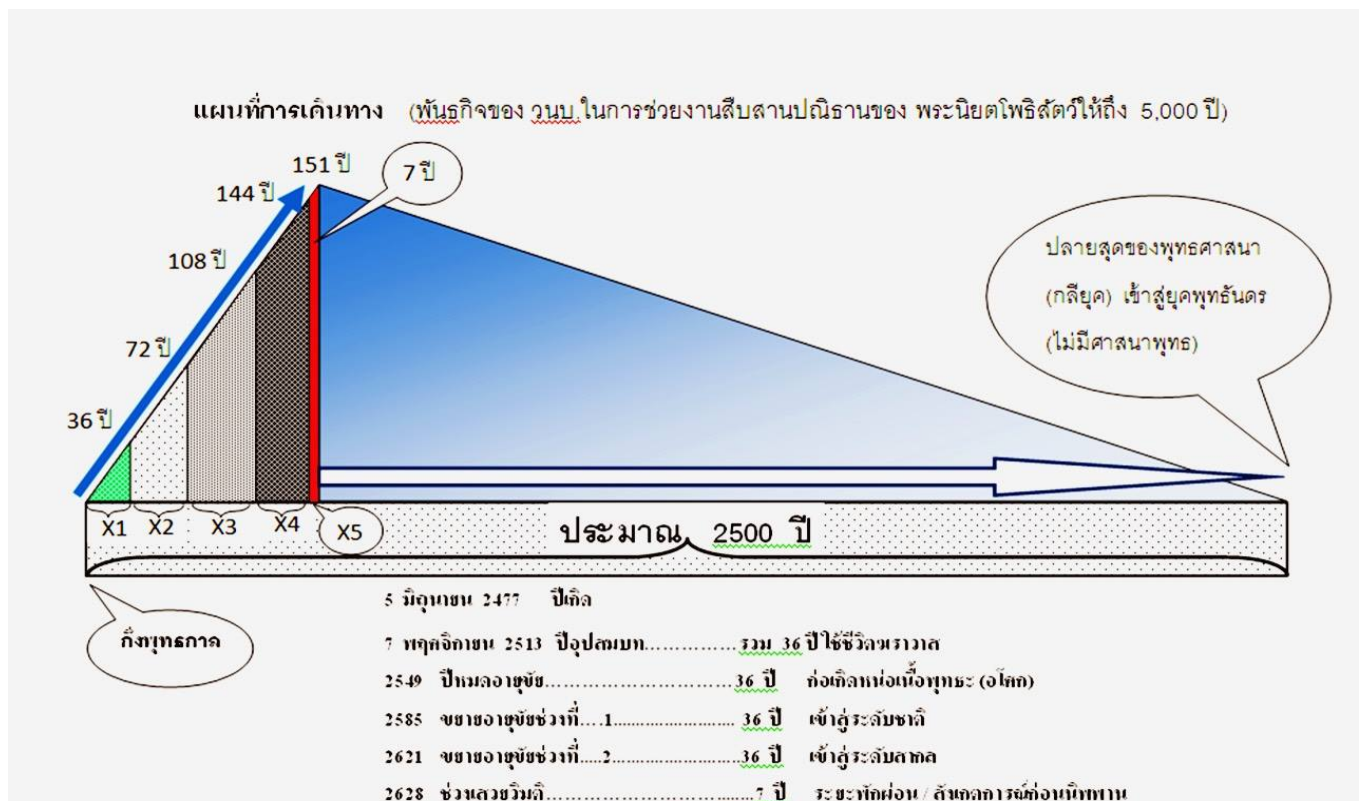
อาตมาเกิดมาชาตินี้ก็มาทำงานสืบทอดศาสนาพระพุทธเจ้า ประกาศตนเอง ยืนยันตนเอง คนเขาก็ไม่เชื่อถือเขาก็ตลก เขาเข้าใจว่าคนที่ป็นอรหันต์ผู้ที่เป็นยอดอาจารย์ยอดฉลาดไม่ว่าจะเป็นพระปาพระบ้าน ไปเชื่อถืออย่างนั้น อย่างโพธิรักษ์ ไม่ใช่หรอก ก็น่าสงสัยสาระอะไรจะทำอย่างไร เขาก็มออยู่กับที่เขาเชื่อ แต่ก็ยังมีคนตาดีอย่างพวกคุณนี้มาทำ

อาตมาพูดไปว่าพวกเรานี้มีอรหันต์ในนี้ แม้แต่ละคนพวกคุณ หลายคนตรวจดูฐานอนาคามี อนาคามีมันเต็มแล้วหรือยัง มันเต็มจนกระทั่งมันเป็นอรหันต์ อรหัตตมรรค คุณก็ยังมกมายอยู่กับมรรคอยู่กับผลที่มันซ้ำซาก แล้วก็ยังไม่รู้จักตัดสินไม่รู้จักอ่านจิตอ่านใจของตัวเองถ้าใครยัง หยิบบอยู่ ยังมีกามรูปธรรมจัด คุณก็ยังเกิดอยู่ คุณก็ได้ฐานนั้น

แต่ฐานที่เป็นอนาคามีขึ้นไปสู่อรหันต์ในอโศกมีเยอะ ไปตรวจอ่านจิตเจตสิก อ่านเวทนา 108 ทุกปัจจุบันที่สัมผัส นั่นแหละคือฐานปฏิบัติ ฐานปฏิบัติอยู่ในพระไตรปิฎกเล่ม 10 ข้อ 60 ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกันกับเวทนา โดยส่วนสอง (เทว ธมมาทเวทน เวทนา ย เอกสโมสธนา ภวนติ ฯ) นี่คือนิพพานศาสนาพุทธ ปฏิบัติที่เวทนา แจกเวทนาเป็น 2 ตรวจอ่านตรงนี้แล้วทำ 2 ให้เป็น 1 อาตมาก็อธิบายสาธยายแยกแล้วแยกให้ออก สัมผัสเมื่อใด สัมผัสต่างๆทางตาหูจมูกลิ้นกาย มันเกิดสองรส เลิศรสที่มันปลอม รสเก้มันจ่านงตรงที่เรายังเป็นชีวิต มันก็ต้องมีรสตามจริง

รูปก็เป็นอย่างนี้เป็นรสของรูป จะเป็นสีเป็นแสงอะไรก็แล้วแต่ เสียงมันเป็นอย่างนี้ก็เป็นรสของเสียง มันดังมันค่อยยังไรอย่างไรก็แล้วแต่ ก็เป็นของเสียง แล้วก็รู้ว่าเสียงอย่างนั้นเป็นเสียงจริงๆของมันคืออะไร เสียงที่ 2 คือเสียงปลอมเสียงเก้คืออะไร ก็ไม่ต้องให้มีเสียงสอง

คนที่มิโสตทิพยในวิชา 8 ข้อที่ 4 โสตทิพยก็จะรู้จักเสียง 2 แล้วก็เลิกเสียง 2

ในโสตทิพย์นั้นท่านตรัสว่า แม้แต่ได้ยินเสียงกลอง เสียงเปิงมาง เสียงอะไรก็แล้วแต่ได้ยินอย่างไถลอย่างแหวๆ ก็ได้แยกแยะเสียงนี้ออก ว่าเสียงนี้เป็นเสียงกลอง เสียงเปิงมาง เสียงตะโพน เป็นต้น เพราะจิตมีตัวแยกความต่างกันของสองสิ่ง ละเอียด ท่านเทียบเป็นรูปธรรม เสียงกลอง เสียงตะโพน เสียงบันฑาะว อยู่ไถลก็ยังแยกได้ ได้ยินแหวๆเบาๆก็ตามที่ไถลก็ยังแยกได้ แสดงว่าคุณมีโสตทิพย์ มีความสามารถพิเศษมากยิ่งขึ้น

เหมือนกับกิเลสของคุณ จะเล็กลงจะน้อย จะละเอียดเบาบางอย่างไร คุณก็แยกแยะได้ จนคุณสามารถอยู่เหนือความเบา คือ วิการรูป 5

วิการรูปสำคัญคือ 3 ลหุตตา มหุตตา กัมมัฏญตา

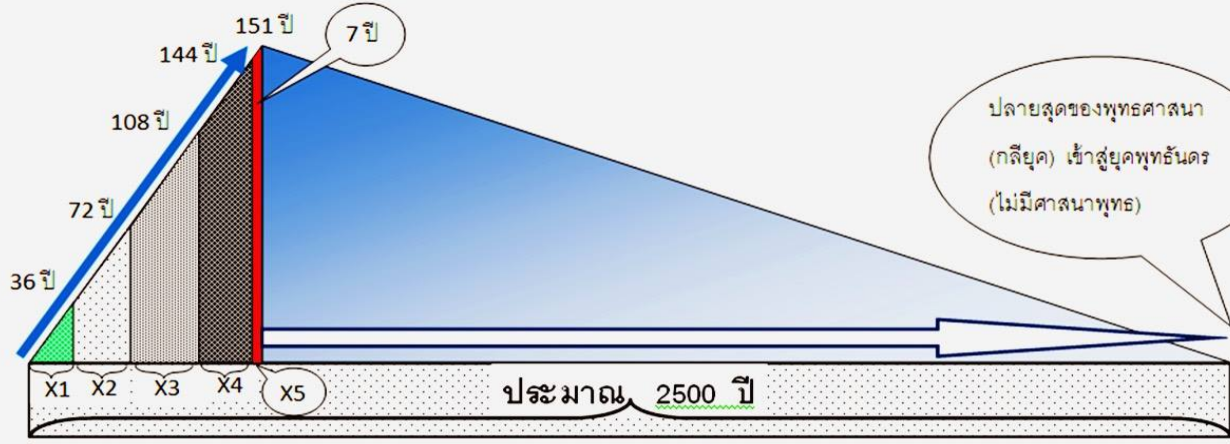
วิการ ก็คือพิการ ต้องทำความเข้าใจการให้ปกติ ให้จบ ให้เบา ลหุตตา หมายความว่าอย่างไร หมายความว่ามั่นสำเร็จลงไม่มีความหนัก ไม่มีความยาก ไม่มีความลำบากอีกแล้ว เบา สบาย กระทบอะไรก็จะแรงอย่างไรก็ลหุ

มหุตตา เร็วไว มหุตท่านแปลเป็นพญานะว่าอ่อน เร็วไว ทั้งจิตทั้งปัญญาสองธาตุในนี้ มหุตธาตุ แยกได้เร็ว ปรับได้ไว ทำให้เป็นสิ่งที่ 1 เอกกคตา 1 ได้เสมอ เอกสโมสธนา ทำให้สำเร็จได้ทุกที่ไป เมื่อคุณได้ทำสำเร็จ มหุตตา เป็นประสิทธิภาพอันยิ่งใหญ่ของจิต ของความสามารถของเรา ทำได้เป็นอันเสร็จ คุณก็สมบูรณ์แบบ จิตของคุณก็ยิ่งใหญ่ จะทำการมการงานอะไรก็ดีทั้งนั้น กัมมัฏญตา ทำการงานอะไร ก็มี สัปปริสธรรม 7 มหาปเทศ 4 จัดการได้อย่างพอเหมาะพอดี เช่น อาตมาพูดอย่างรวดเร็วทำท่าทางกายกรรม

ในวิการรูป ก็มี กายวิญญูติ วจีวิญญูติอีก 2 ตัว ก็คือการเคลื่อนไหวของร่างกายกับ ภาษาคำพูด จัดการได้เร็ว ได้ไว ได้ทันทีทันการ เพราะฉะนั้นคนที่พระอรหันต์ยิ่ง คล่องแคล่วรวดเร็วไวเหมือนอาตมานี้ ลิงยังสู้ไม่ได้เลย ก็ยังหาว่าอรหันต์อะไร ยิ่งกว่าลิงไม่สงบเลย

เป็นความสงบต้นๆ สงบของเขานั้นต้องเอาอย่างไม่กระดุกกระดิกไม่กระพริบตาไม่คิด ไม่นึกไม่พูด ก็เหมือนคนตายเราดีๆ ต้องทำคนมีชีวิตให้ดีทำความคล่องแคล่วรวดเร็วไว้วางใจ สามารถสร้างสรรค์ ทำอะไรได้ยิ่งกว่าพระเจ้า ทำอะไรให้แก่สังคมสร้างสรรค์อะไรให้แก่สังคม

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วอนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเกิด

กัณฑ์กาล

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีบวชอุปสมบท.....36 ปี ก่อตั้งแห่งแห่งพุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอาณัติช่วงที่ 1.....36 ปี เข้าสู่ระลอกใหม่

2621 ขยายอาณัติช่วงที่ 2.....36 ปี เข้าสู่ระลอกใหม่

2628 ช่วงเวลาวิมล.....7 ปี ระยะพัก่อน / สันติการจตุรพิธพาทน

ยิ่งกว่าพระเจ้า นี่ต่างหากคือพระอรหันต์ แต่ถ้าพระอรหันต์เหมือนคนตาย ซือบือ นังนิง ใครจะเคอะอะไรก็เจ๊ๆ นั้นมันอรเหว ไม่ใช่อรหันต์ ขอภัยใช้ภาษาแสงฟุ้งดูไป แต่ก็สื่อความหมายให้รู้พอสมควรว่ามันไม่ใช่

อรเหว แปลว่าไม่ลึกลับ รเห แปลว่าลึกลับ อรเหว แปลว่าไม่ลึกลับ

อรหันต์แปลว่า ไม่ลึกลับเป็นที่สุดเลย ทุกอย่างสว่างแจ้ง รู้แจ้งรู้จริงสัจฉิกตา รู้หมด รู้จบ

Road map ของชาวอโศกในกัณฑ์หลังของพุทธกาล

สู่แดนธรรม...ตอนนี้ประเทศไทยเรามีค่านิยมพระอรหันต์ เราจะต้องเป็นอย่างที่เขาคิดกัน แล้วต่อไปในอนาคตจะเป็นไปได้ไหมครับว่า อรหันต์ต้องมาเป็นแบบพ่อท่าน

พ่อครูว่า...เป็นไปได้สิ มันหยั่งรากลงแล้วความรู้นี้ อย่าว่าแต่ชาวพุทธ อย่าว่าแต่เอเทวนิยมเลย เทวนิยมก็แสวงหาเหมือนกัน แต่เขายังติดยึดความเป็นตระกูลของเขา ก็ตระกูลของเขาเป็นพวกศรัทธาธิกะ เป็นสัทธาธิโคตร พวกนี้จะพัฒนาตัวเองมีปัญหา แต่มันต้องช้าเพราะว่าเป็นศรัทธาธิกะ เปลี่ยนโคตรยาก เปลี่ยนโคตรจากศรัทธาธิกะมาเป็นปัญญาธิกะนั้นยาก

สู่แดนธรรม...พระอรหันต์ท่านจะพาให้ลูกๆทำคุณประโยชน์ ตำตาพวกเขาใช้ไหมครับ

พ่อครูว่า...ในขณะที่พวกเขายังไม่เห็นเพราะเขาตาบอด ขนตาอย่างไคร้ไม่เห็น จนกว่าจะเข้าจะค่อยๆถูกความจริงนี้แทรกซึมกระแทกเข้าไป จนตาเขาเหมือนถูกยาไอศกฤติพยเข้าไปทำให้ตาเขามีความรู้ มีความเข้าใจ ไปเรื่อยๆ เพิ่มขึ้นๆ ถึงตาบอดก็ทำให้คนตาบอดเห็นได้ อย่างที่อาตมาพูดไปแล้ว ส่วนใครที่ตาไม่บอดตาบอดตาใสอยู่บ้างแล้วพยายามไม่รับอะไร คุณก็บอดแล้วยังบอดสนิท บอดหนักด้วย แต่คนที่เขาพยายามเลิกตาบอด แสวงหาพากเพียร เขาก็มีสิทธิ์ ที่จะตาดีได้

แผนทางการเดินทาง (พันธกิจของ วณบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

36 ปี 72 ปี 108 ปี 144 ปี 151 ปี 7 ปี

ปลายสุดของพุทธศาสนา (กสิยุค) เข้าสู่ยุคพุทธันดร (ไม่มีศาสนาพุทธ)

ถึงพุทธกาล

ประมาณ 2500 ปี

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

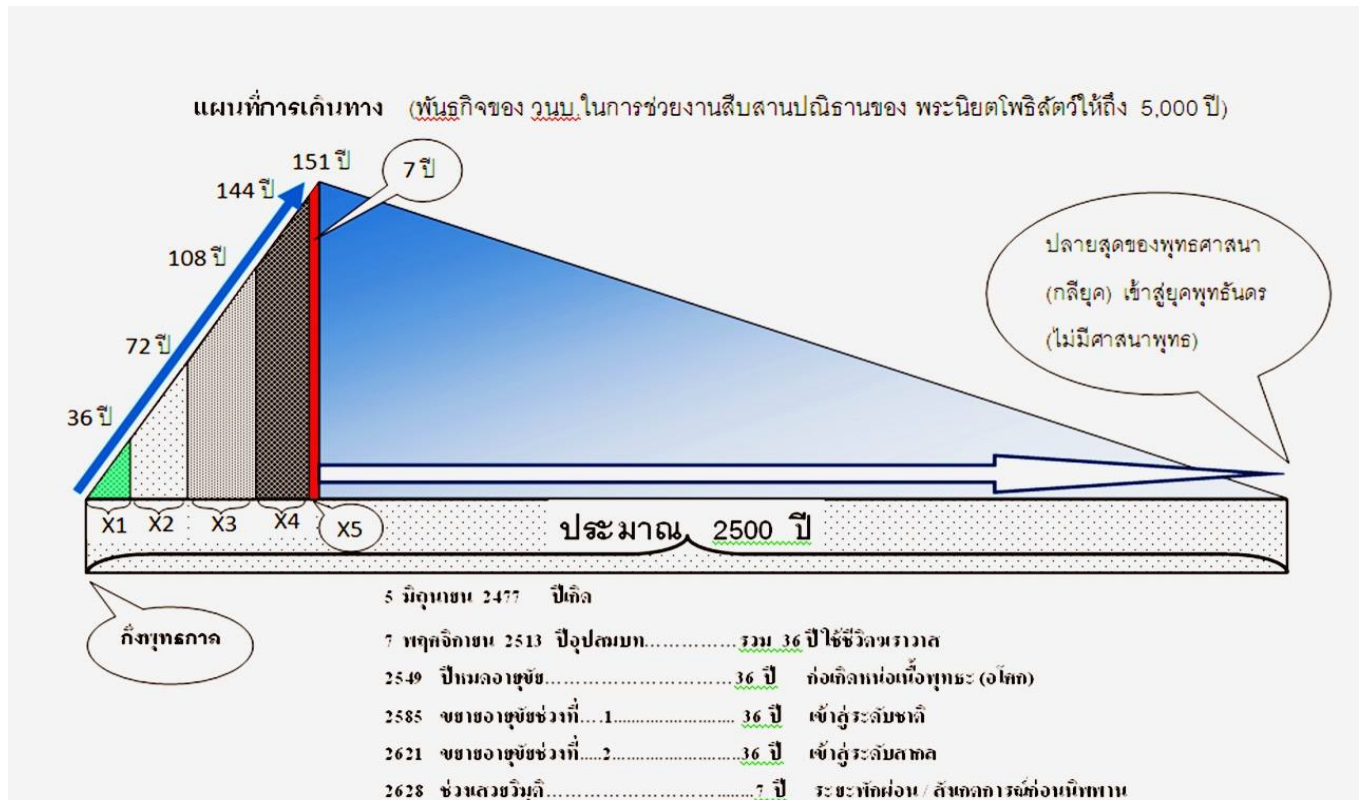
7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีบวชเณร.....36 ปี ก่อเกิดแห่งเนื้อพุทธะ (อโศก)

2585 ขยายงานช่วงที่ 1.....36 ปี เข้าสู่ระบิชาลิ

2621 ขยายงานช่วงที่ 2.....36 ปี เข้าสู่ระบิภคพล

2628 ช่วงสวดมนต์.....7 ปี ระชะพักผ่อน / สันถลล) รมก่อนนิเทศ

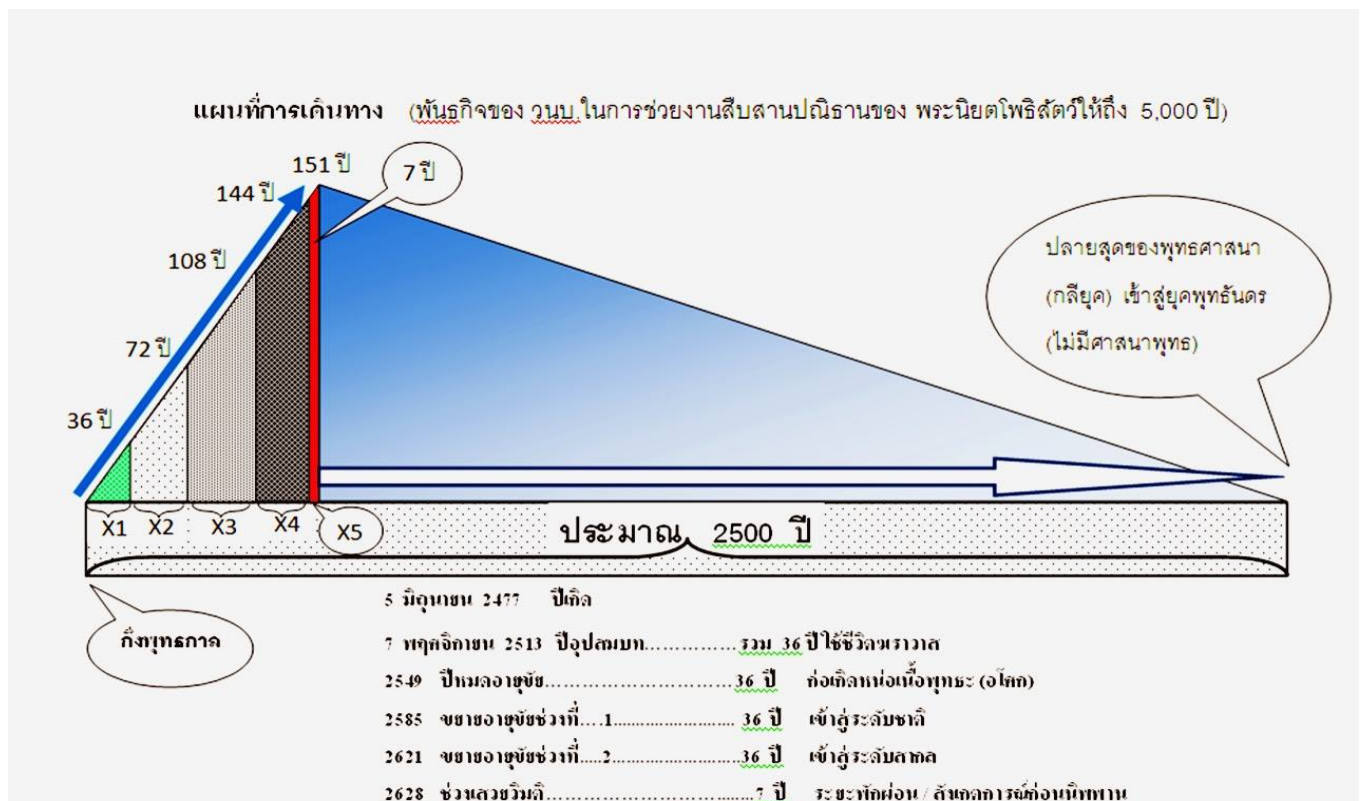
เลยมันเต็มรูปเต็มสภาพเลยและมันคง ไม่เชื่อใครมาทำให้อาดมาอายุ 500 ปีรับรองจะเจริญกันไปหมด

อาดมาเคยทำ pattern เป็นสามเหลี่ยม พอถึง 500 ปีจะพีคสุดถึงยอดสามเหลี่ยม ตอนนั้นมันจะต้องขึ้นแบบชันยากหนัก แต่ต้องรีบทำ ในระยะ 500 ปีจะปลูกฝังขึ้นมาได้

ถ้าตามอายุ 144 มันใจได้ จากนั้นอีก 7 ปีก็ 151 สุดยอดเป็นพีคสูงสุด 151 เพราะฉะนั้นเนื้อหาของโลกุตระธรรมก็จะยืนยาวไป จากนั้นก็จะมีแต่เสื่อมลงจาก 500 ไปอีกถึง 2500 ปีของศาสนาพุทธ เนื้อหาสาระมันก็จะนำพาให้ศาสนาพุทธนี้ไปถึง 5000 ปี ถ้าอาดมาไม่ขึ้นมาทำดังที่เป็นรูปร่าง ศาสนานี้ไปไม่ออก มีแต่จะเสื่อม ทุกวันนี้มันหมดโลกุตระแล้ว มันก็มีแต่โลกียะ พุดจริง ๆ อาดมาพูดเต็มปากได้ตลอดเวลาว่า เกรสสมาคมนี้หมดแล้ว มันมีแต่ลายยศสรรเสริญโลกียสุข แล้วก็มีแต่ไปหลงอยู่ที่พระพุทธรูปเจ้าท่านดริสว่า ไปหลงอยู่แต่ใบดอกลูก สีเขียวงามสีเหลืองสีแดงลูกแดงลูกเขียวอะไรเป็นลายยศสรรเสริญโลกียสุข ของต้นไม้ ไปหลงอยู่แต่ใบดอกลูก ลายยศสรรเสริญโลกียสุขอยู่เท่านั้น เห็นไหมเต็มเลย ไม่ได้อะไรจากต้นไม้เลย

สะเก็ดของต้นไม้ก็ไม่ได้ สะเก็ดท่านเปรียบเหมือนอย่างกับศีล ศีลก็ไม่มี ทุกวันนี้ ไปถามฆราวาสชาวพุทธ ว่าพระมีศีลเท่าไร เขาก็จะบอกว่า 227 ซึ่ง 227 มันเป็นวินัย มันไม่ใช่ศีล แค่นี้ก็รู้แล้วเห็นไหม ความต่างของวินัยกับศีลต่างกันอย่างไร

วินัยไม่ใช่ธรรมบุญ วินัยเป็นกฎหมายลูก มีอาญามีโทษรับโทษ อย่างน้อยก็ปลงอาบัติ ปาจิตตีย์ นอกนั้นก็จะต้องถึงขั้นติดคุกถึงขั้นปาราชิก ประหารชีวิต นั่นคือวินัย แต่ศีลไม่มีบทลงโทษ ใครไม่ทำไม่ปฏิบัติศีลคุณก็ไม่ได้ดีเอง คุณก็ไม่เจริญเอง ไม่มีนิพพาน วินัยเหมือนรั้วป้องกันบ้านไม่ให้อะไรเข้ามา แต่ศีลนั้นเป็นเนื้อแก่นแท้ๆ แม้แต่สะเก็ดคือศีลของต้นไม้ทั้งต้นก็ไม่อาจเอาได้ไปลงอยู่แค่วินัย นี่คือความจริงที่ยืนยัน

พวกเราทั้งหลายมาอยู่กับมีศีล จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล แม้นักบวชหญิงเราก็มียศ 10 เติร์จฉานวิชาเราก็มียศ แต่เถรสมาคมนั้นเต็มไปด้วยไสยศาสตร์เติร์จฉานวิชาเต็มไปหมด สร้างกันทำการปรุงแต่งกันเต็มไปหมดเขาก็ไม่รู้ตัว

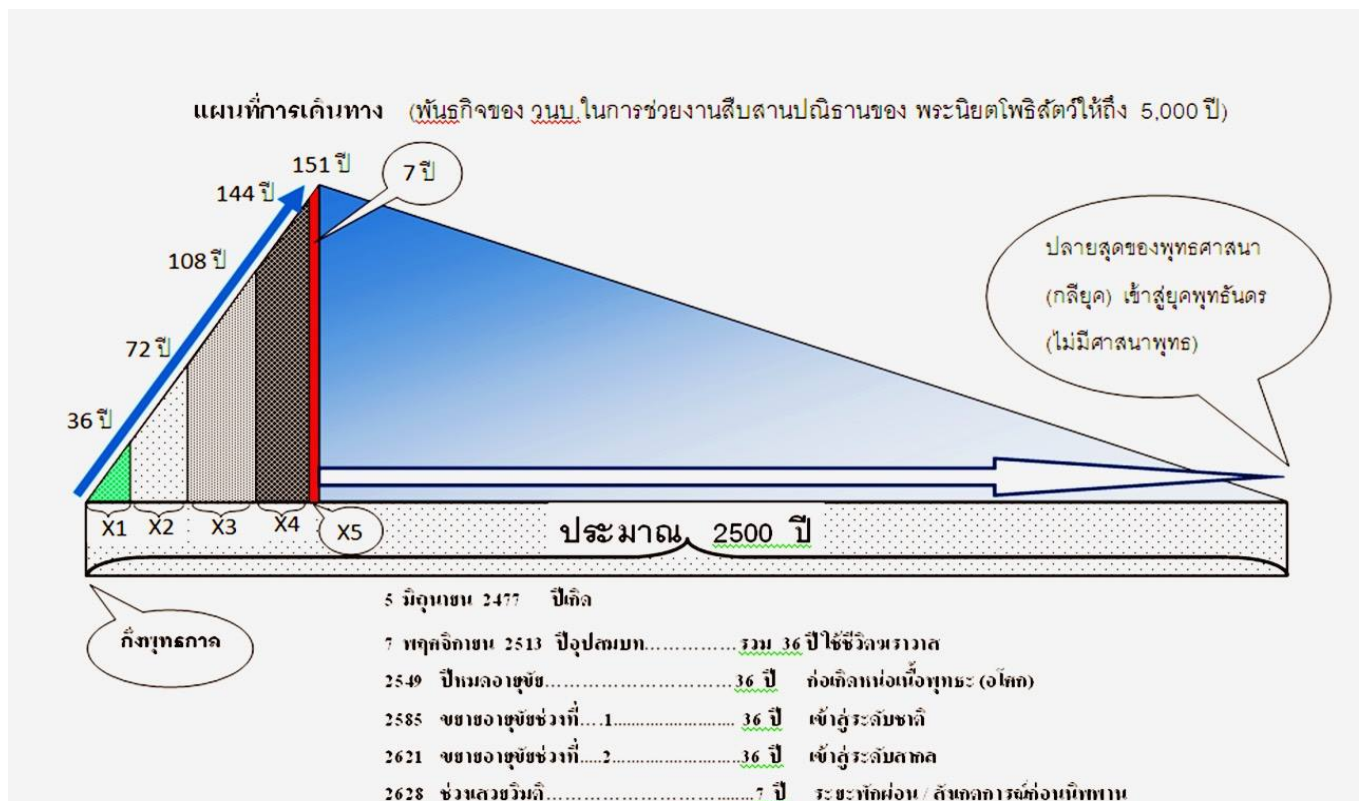
ไม่ต้องเอาอะไรหรอก ศาสนาที่ได้แต่สวดมนต์สวดมนต์ก็คือเติร์จฉานวิชา ไม่เข้าใจที่พระพุทธเจ้าบอกว่าไม่สวดแบบศาสนาอื่นใด ในวินัยข้อ 20 ข้อ 21

ข้อ 20 บอกว่าอย่าสวดลากเสียงอันยาว รัสสระเสียงสั้นก็ออกเสียงสั้น รัสสระเสียงยาวก็ออกเสียงยาว อะก็อะ อากี้้อา แต่นี้ อ้าาาา น้าาา โมววิว ตัสสส สะ 1.ไม่ลากยาว 2.ไม่ใส่ทำนองเดี๋ยวนี้อาบัติหมด มีทั้งลากเสียงยาวและใส่ทำนองในข้อ 21 ห้ามใส่ทำนอง เสียงโหยหวน ทำมาหากินกันอยู่ เป็นพระเหล่าพระร้อง นี่คือพระวินัยข้อ 20 ไปเปิดพระไตรปิฎก

ข้อ 21 ท่านบอกว่า เรานุญาตสรภัญญะ ก็แปลไม่ได้ ก็แปลว่ามีทำนองเสนาะ สรภัญญะก็คือสรภัญญะคือคำกล่าว สรภัญญะ แปลว่าเรานุญาตตามคำกล่าว ไม่มีทำนอง รากเสียง แต่แปลเข้าข้างตัวเองว่ามีทำนองนิดหน่อย แต่มันนิดหน่อยที่ไหน มันบานปลายไปเรื่อยๆ คนสวดมนต์ที่สวดมนต์ถูกต้องมือโศกเท่านั้น พวกเราเอาตามาพาสวดมาแต่ไหนแต่ไร นะโมตัสสะกะคะวะโตอะระหะโต ตามเสียงสระ รัสสระ ที่ขสระ ก็ไม่ได้ลากเสียงยาว เกินตามสระเสียงยาว ตามคำตามสระ สรภัญญะ ก็ทำตามนี้นั่นคือวินัยข้อ 21 เขาไม่เข้าใจคำสอนพระพุทธเจ้า อ่านพระไตรปิฎกดีไม่แตกก็ทำไม่เป็น

แล้วพระพุทธเจ้าบอกว่าอย่าเอาไปสวดเล่นๆ แม้แต่เอาตามอก ในมุสาวาทวรรค ข้อที่ 4 ในปาติโมกข์ บอกว่าอย่าเอาไปสวดพร้อมกัน 2 คนขึ้นไป ต่อหน้าประชาชน เป็นอาบัติ ปาจิตตียข้อที่ 4 ก็ไม่รู้แล้ว ก็เอาไปสวดกันเลย เอาพระอภิธรรมไปสวด กุสลาธัมมาอกุสลาธัมมา ตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไป เอาไปสวดพร้อมกัน 1 ล้านรูปต่อหน้าสาธารณชน เป็นอาบัติทุกคำสวด แล้วบอกว่าได้อานิสงส์นะ จะต้องสวดกันทั้งคืนเลยอะไรอย่างนี้ คือโง่ จนไม่รู้จะโง่อย่างไร ทำอาบัติให้แก่ตัวเองแล้วๆเล่าๆมากมายเยอะๆหนักๆเต็มไปหมด ก็ไม่รู้ว่าเป็นอาบัติ

ศาสนานี้ไม่ว่าศาสนาไหนทุกศาสนา หลงสวดมนต์ กลายมาเป็นสวดมนต์ หลงผิดมากมายก็ไปนั่งและกราบอย่างاتیเบต เอาแต่กราบและสวดมนต์ มันจะเป็นอย่างนั้น

บทมนต์คือคำสอน เรียนรู้แล้วเอาคำสอนนี้มาทำความเข้าใจ แล้วปฏิบัติตามเท่านั้น ไม่ใช่เพลง ไม่ใช่สิ่งที่จะเอามาอวดร้องโชว์ ไม่ใช่ คุณไม่ต้องไปท่องสวดมา ท่องให้เป็นนกแก้วนกขุนทองให้คนอื่นฟังหรือ คุณท่องเก่งขนาดไหนคุณก็แค่คนนกขุนทอง คุณเข้าใจบทมนต์สิ แล้วเอาไปปฏิบัติให้กิเลสหลุดออกไป แล้วคุณสวดอย่างยออาดมานี้ อย่างนี้ต่างหาก จึงได้ประโยชน์ อย่างนั้นมีแต่ทำให้ติดยึดแล้วหลงมกมายกันไปอย่างนั้น แคบทสวดมนต์นี้ก็ทำลายศาสนาหนักหนาแล้ว ทุกวันนี้ รู้เรื่องที่ไหน มกมายอยู่อย่างนั้น กลายเป็นเรื่อง พุดไปจะเป็นลึกรื่องสูง กลายเป็นราชพิธี ซึ่งน่าสงสารมาก

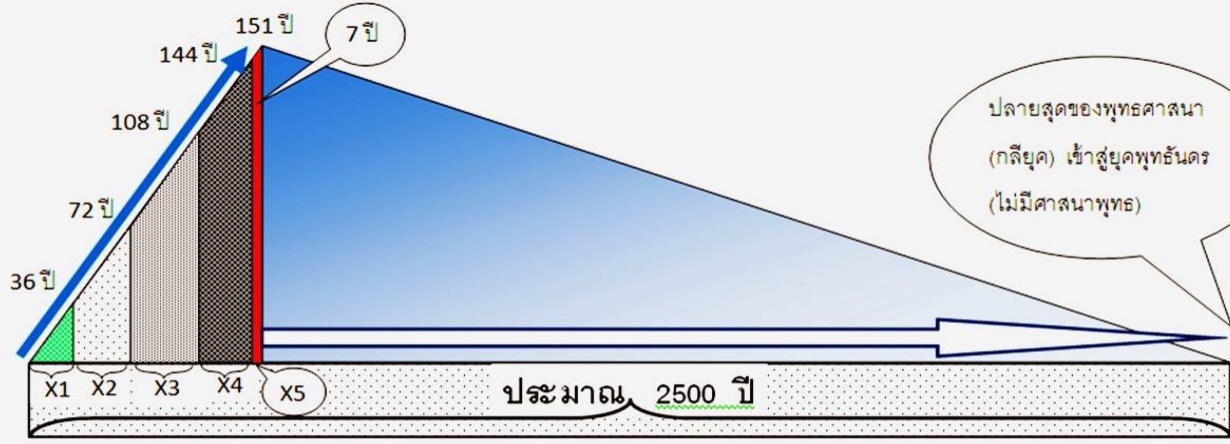
ตรวจสอบตนให้รู้จริง อนาคตมีหรืออรหันต์

สู่แดนธรรม...มีคำถาม การที่ลงจำลองไม่กินขนมไม่กินทุเรียนเลย แล้วลงจำลองจะรู้ว่าตัวเองเป็นอรหันต์ได้อย่างไร

พ่อครูว่า...ได้ ทำไม ก็อาตมาบอกอยู่นี้ไง ไม่ได้ใจ คุณจำลองก็ไปคิดไปไตร่ตรอง ตรวจสอบเองว่าอรหันต์คืออะไรอย่างไร ก็ต้องไปตรวจสอบดู

ชีวิตมียาวไปถึงอายุ 80 แล้วมีประสบการณ์ ตรวจสอบได้ อรหันต์นี้ก็คือจิตของเราไม่ติดยึดแม้แต่ในกาม ก็ไม่ติด ไม่ติดขนมไม่ติดทุเรียนก็ไม่ติดแล้ว รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสก็ไม่ติดแล้ว ก็เหลืออนาคตก็อ่านจิตอนาคตมี มีรสชาติในอนาคตมีไหม ยังมียินดีระริกระรืออยู่ไหม มีมากมีน้อยก็อ่านตัวเอง.. อ้อ มันไม่เข้าใจตัวเอง มันไม่เข้าใจสาระสัจจะของพระพุทธเจ้าของธรรมะก็ยังไม่ลงตัว ถ้าเข้าใจเสียแล้ว อย่างเช่น ค้างๆอยู่ว่าเราดีตรสมะม่วง มะม่วงมันก็เป็นรสของมันอย่างนั้น แต่เราไม่เข้าใจสาระรายละเอียดที่ไปติดในรสมะม่วง แต่พอพิจารณาดีๆแล้ว คนที่มีพื้นจิตอนุสัยอยู่เก่ามาแล้ว ตอนนี้พอถูกครอบงำให้หลงต้องมีรสอร่อย เหลือค้าง อย่างเช่น รสมะม่วง เราก็พิจารณาว่ารสมันก็คืออย่างนี้ เราจะไปยินดีกับรสอย่างนี้ มะม่วงลูกนี้ มะม่วงพันธุ์นี้มันแตกต่างกัน มันก็แตกต่างกันเป็นคนละพันธุ์ เปรี้ยวมากหวานมากหอมมาก เหม็นมากอะไรก็ต่างกันไป มันก็เป็นของมัน เราจะไปขึ้นลงตามมัน หวานมากหวานน้อย หอมมากหอมน้อย นิ้มมากนิ่มน้อยอะไรอย่างนี้ คุณบ้าไปกับมันทำไม คุณก็จบรู้ความจริงตาม

แผนทางการเคี้ยวทาง (พันธกิจของ ววนบ ในการช่วยงานสืบสานปณิธานของ พระนิยตโพธิสัตว์ให้ถึง 5,000 ปี)

5 มิถุนายน 2477 ปีเถลิง

กึ่งพุทธกาล

7 พฤศจิกายน 2513 ปีอุปสมบท.....รวม 36 ปีใช้ชีวิตฆราวาส

2549 ปีบวชอุปสมบท.....36 ปี ก่อตั้งแห่งเมืองพุทธะ (อโศก)

2585 ขยายอาชัพช่วงที่ 1.....36 ปี เข้าสู่ระลึบชาติ

2621 ขยายอาชัพช่วงที่ 2.....36 ปี เข้าสู่ระลึบชาติ

2628 ช่วงเวลาวิมล.....7 ปี ระยะพัก่อน / สันตการณก่อนนิพพาน

ความเป็นจริงเท่านั้นเอง มันก็เป็นของมันอย่างนั้น เราไปวุ่นวายกับมัน เราชอบหวานมาก หวานน้อย หวานมากหวานน้อยชอบอย่างไร มันก็คนเลือกทั้งนั้น คุณยึดทั้งนั้น มันจะเป็นยัง ใจก็เป็นของมันเป็น คุณไปบ้ากับมันทำไม เลิกบ้าได้ก็จบ ง่ายจะตาย รู้ความจริงตามความ เป็นจริงก็เลิกบ้า ฟังความนี้ไปคิดให้ดีแล้วไตร่ตรองให้ดี เลิก รู้จักความจริงตามความเป็นจริง แล้วเลิกบ้า

ก็เอาแค่สัมผัสทางตาหูจมูกลิ้นกายรู้ความจริงตามความเป็นจริง เหลือเชื่ออยู่ที่ อนาคตมี หมดเชื้ออนาคตมีก็เป็นพระอรหันต์ ไม่เห็นมันยากมันเย็นอะไรเลย คุณจำลองฟัง ชัดเจนไหม ฟันตัวให้ได้ เป็นอรหันต์วันนี้ให้ได้ ถูกสิงลมชั่วพองมานานแล้ว เอาจริง อาตมา มือจีนไทย มีรู้อะไรมากกว่านั้น คุณจำลองพยายามตั้งใจฟังธรรมะให้ดี ไตร่ตรองตรวจสอบ ตั้งใจทำ ฟันจริง เอาน่า เป็นโกณฑัญญะ หน่อย ฟังแล้วเกิดอัญญาธาตุปี้ดเลย อัญญาสิวัต โภโกณฑัญญโณ โภโกณฑัญญะรู้แล้วหนอ

สู่แดนธรรม...เรื่องนี้ยังไม่สิ้นสุดที่ความสงสัยครับ

พ่อครูว่า...คนขี้สงสัย ก็เลิกขี้เสียที

สู่แดนธรรม...มีการถกกันในห้องประชุมสัมมาบัณฑิตจะขอไปพูดเป็นประเด็นใหม่ในวัน หน้าครับ

พ่อครูว่า...ทำโลกหน้าโลกโลฤทธิ์ให้ชัดเจนในโลกนี้ โลกนี้โลกหน้าก็อยู่ด้วยกัน นี่แหละ

จบ.